Največi slovenski dnevnik v Zedenjenih državah.
Velja za vse leto . . . $3.00
Za pol leta $1.50

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in the United States
Issued every day except Sundays and Legal Holidays.
50,000 Readers

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT. Entered as Second-Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879. TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

NO. 13. — ŠTEV. 13. NEW YORK, TUESDAY, JANUARY 16, 1917. — TOREK, 16. JANUARJA, 1917. VOLUME XXV. — LETNIK XXV.

Nemčija v bodočnosti. Izjava Zimmermanna.

NEMŠKI ZUNANJI MINISTER JE IZJAVIL, DA SE BO BORILA NEMČIJA DO ZADNJEGA MOŽA. — ODGOVOR ZAVEZNIKOV NA NOTO PREDSEDNIKA WILSONA JE NARAVNOST RAZŽALJIV. — CENTRALNI ZAVEZNIKI ZAENKRAT ŠE NE BODO POJASNILI SVOJIH MIROVNIH POGOJEV. — KAKO BO Z OSVOBOJENJEM MALIH NARODOV? — KAJ JE Z IRCI, KAJ JE Z BURI?

Berlin, Nemčija, 15. januarja. — Nemški zunanji minister dr. Zimmermann je sprejel te dni v avdienci zastopnika "Časnikarske Zveze". Med drugim mu je rekel sledeče:

— Centralni zavezniki zaenkrat še ne bodo pojasnili svojih mirovnih pogojev. Ti pogoji so taki, da bi jih zavezniki najbrže smatrali kot znamenje slabosti in hrepenenje po miru.

Zavezniki imajo preveč dalekosežne cilje, katerih pa ne bodo mogli nikoli doseči. Nae želje so zmerne, skoraj bi rekel skromne. Toda prepričani smo, da se nam bodo izpolnile.

Ko ga je časnikarski poročevalec vprašal glede zadnjega odgovora zaveznikov, mu je Zimmemann odgovoril:

— Zavezniki so sami pojasnili svoj program. Kaj naj reče na to Nemčija? Mi zaenkrat še ne bomo prišli na dan s svojimi zahtevami. Mi nikakor nočemo vzbuditi v zaveznikih prepričanje, da hrepenimo po miru. Navsezadnje bi bilo vendarle dobro, če bi nemška vlada javno pojasnila, česa želi. Svet bi imel potemtakem priliko primerjati želje Nemčije z željami zaveznikov.

Na ta način bi vsi vedeli, kaj misli ta stranka in po čem hrepeni ona. To bi bil velik korak k miru.

Zavezniki so naravnost nesramno odgovorili na noto predsednika Wilsona. Vse ljudstvo — ljudstvo, ne vlade — vse ljudstvo hrepeni po miru, toda kljub temu so naši vojaki pripravljeni vsi do zadnjega umreti kot pa ugoditi neupravičenim zavezniškim zahtevam.

Ako bodo zavezniki vstrajali na tem stališču, se bo vojna brezobzirno nadaljevala do konca. Vsak Nemec rajše umre kot pa čaka trenutka, da bi nemška vlada sklonila svoj tilnik pred zavezniki.

Nemci so svoboden narod. Oni bodo do zadnjega branili zapuščine svojih očetov, oni se ne bodo nikdar vklonili zaveznikom.

Še hujše zahteve je pa stavil sovražnik Avstriji. Ako bi Avstrija ugodila vsem zahtevam Rumunske, Srbije in Rusije, bi bila zatem komaj sila tretje vrste.

Zavezniki se zelo zavzemajo za male narode. Vsakdo ve, kako se godi malim narodom pod ruskim žezlom in vsakdo more slutiti, kaj bi bilo z narodi, ki bi jih dobila Rusija pod svoje okrilje. Ko bi se uresničile želje zaveznikov, bi bila Bolgarska strahovito kaznovana. Turčija bi bila kot država popolnoma uničena.

Zavezniki se hočejo zaviti v plašč s tem, da govore namesto o ropu o — osvobojenju. Če hočejo res osvobajati, naj začno z osvobajanjem doma. Irci že zdaj niso prosti, Buri so zasužnjeni in podjarmljeni.

Glede ameriškega poslanika v Bukareštu, Vopičke, je rekel nemški zunanji minister:

— Inozemsko časopisje ni te zadeve prav razumelo. Kot vam je znano, se je preselila rumunska vlada v Jassy.

Gospod Vopička in še nekaj drugih diplomatičnih zastopnikov je pa še vedno ostalo v Bukareštu. Vsled tega se nam je zdelo potrebno zahtevati odpoklic diplomatičnega zastopnika Združenih držav.

London, Anglija, 15. januarja. — Bavarski kralj je poslal nemškemu cesarju Viljemu sledečo brzojavko:

— Besede, s katerimi si izrazil svojo nevoljo in nezadovoljnost z ozirom na ošaben odgovor naših sovražnikov, so našle mogočen odmev v naših srcih.

Vse nemško ljudstvo se strinja s teboj, da se mora napraviti konec oholosti naših sovražnikov, ki so si nadeli nalogo uničiti našo državo. Bog nam bo gotovo stal tudi zanaprej na straži in z njegovo pomočjo bomo zmagali.

Reuter naznanja, da je poslal podobno brzojavko nemškemu cesarju tudi saški kralj.

Berlin, Nemčija, 16. januarja. — Nekatero tukajšnje časopisje je priobčilo pismo, ki ga je pisal dne 31. oktobra 1916. nemški cesar nemškemu državnemu kanclerju Bethmann-Holwegu:

— Dragi moj Bethmann: — O najinem pogovoru sem dolgo premišljeval in ga temeljito premislil. Prišel sem do zaključka, da nimajo sovražni narodi niti enega moža, ki bi imel pogum stopiti n apovršje in izpregovoriti odločilno besedo. Mirovni predlog je nravni čin in je potreben, da se z njegovo pomočjo vse, bodiši bojujoče se, kakor tudi nevtralne razbremeni. Ta čin pa more napraviti samo vladar, ki ima vest in čuti v sebi odgovornost napram Bogu za svoj lastni narod in za svoje sovražnike.

Jaz imam dovolj poguma, jaz zaupam v Boga.

Prosim vas, sestavite noto v tem sulislu.

Lawsonova odkritja.

Predsednik preiskovalne komisije, državni zakladničar McAdoo, Wilsonov privatnik tajnik, Tumulty, državni tajnik Lansnig in Bernstroff zapleteni v škandal.

Washington, D. C., 15. jan. — Thomas W. Lawson je danes podal imena onih, ki so s tem, da so vedeli o Wilsonovi poslanici v naprej, delali na borzi velike dobičke. —

Predno je bil zaslišan, je predsednik komisije senator Henry prabral na kratko dosedanji potek obravnave ter vprašanja, katera so bila stavljena Lawsonu v prejšnjih preiskavah, kakor tudi vprašanja, na katera mora sedaj odgovoriti Lawson, ki je odgovoril prav mirno: "Pripravljen sem odgovarjati na vaša vprašanja."

Predsednik nato prečita prvo vprašanje, namreč, kdo je oni član kongresa, ki je Lawsonu povedal, da je špekuliral nek član kabineta.

Lawson še enkrat apelira na kongres, da naj se mu dovoli molčati o tej zadevi, zlasti naj bi ne bil primoran povedati imen, kajti to je škodljivo za ameriški narod. Predlagal je tudi, da je pripravljen povedati imena komisiji, ki potem lahko odloči, ali naj se imena objavijo, ali pa se naj obdrže tajno.

Predsednik Henry je zahteval, da pove takoj imena onega kongresnika, ki je njemu povedal, da je član kabineta izrabljal državno tajnost.

Lawson nato odgovori: "Kongresnik Henry je ona oseba."

Henry popolnoma mirno odgovori: "O tej stvari bom pozneje sam govoril."

Naslednje vprašanje se tiče bankirja, ki je bil v zvezi s špekulacijo. Lawson imenuje Archibalda White iz New Yorka. Takoj se sklene, da se bankir povabi.

V daljnjem zaslišanju Lawson pravi, da mu je pisala žena bankirja Viscontija, da ve "za osebe, ki med Belo hišo in zunanjim svetom posredujejo in izdajajo predčasne novice o državnih zadevah ter s tem vplivajo na trg (borzo)". Na to pismo je šel Lawson takoj k Mrs. Visconti, ki mu je rekla, da je William D. Price, časnikarski poročevalec v Beli hiši in z njim v zvezi Wilsonov privatni tajnik Tumulty. Price da je dobil izplačanih $5000.00, Tumulty pa še več.

Lawson nadalje pravi, da je neka banka prodala 800 tisoč delnic, in pri tem napravila 8 miljonov dolarjev dobička, ko je zvedela za Wilsonovo poslanico.

Na vprašanje, kdo je oni bankir, ki je špekuliral v zvezi s kongresnikom in članom kabineta in kdo je član kabineta, odvrne Lawson: "Bankir je Pliny Fisk in član kabineta je državni zakladničar McAdoo."

Na vprašanje, kdo je oni senator, ki je bil s prejšnjimi v zvezi, ni mogel odgovoriti, kajti tudi njemu se je povedalo samo, da se njegovo ime prične z "O".

Predsednik Henry še enkrat ponovi vsa vprašanja in Lawson odgovori na nje kakor prvič. Henry vpraša dalje, ako je tudi državni tajnik v kaki zvezi s to zadevo. Lawson pravi, da tudi in nadalju je: "Hotel sem, da Lansing in nemški poslanik ne prideta pri tej obravnavi v zvezo s tem škandalom, toda prisilili ste me, ker mi pretite z ječo."

Iz nadaljnje Lawsonove izjave se razvidi, da je Lansing bil z bankirjem Baruchom štirikrat v New Yorku in z njim konferiral; Tumulty da je zaslužil veliko svoto in nemški poslanik Bernstorff celo dva miljona dolarjev.

Lawson izjavi, da ga je Henry sam pred časom prosil, da naj molči o vsem škandalu iz ljubezni do domovine. Lawson je molčal, dokler ni bil prisiljen, da je moral povedati.

Nato nastopi Henry sam kot priča in odločno zanika, da bi bil sploh kedaj Lawsonu imenoval kaka imena, ki bi bila v zvezi s tem škandalom.

Lawson pa zopet ostane pri svoji trditvi.

Henry pravi, da se ne bo zagovarjal, ker ni ničesar zagrešil. — Lawson pa ponovi še enkrat vso svojo izjavo in priseže da je vse res, kar je izjavil pri današnjem zaslišanju. Pravi, da se mu zdi čudno, da Henry zanikuje vse in v očeh so se mu zasvetile solze. "Toda dokazal bom, kar trdim, kajti ne pustim se zapreti kot grešnik."

Državni zakladničar pravi, da je Lawson povedal najnesramnejšo in najzlobnejšo laž, ki je sploh kedaj bila izgovorjena. Izjavi, da je v stanu pred sodiščem dokazati njegove laži in da ga more dati zapreti.

Wilsonov privatni tajnik Tumulty pravi, da mu sedaj ni treba podati nikake izjave in ostaja pri tem, kar je izjavil prejšnji teden, namreč, da ni s to zadevo v nikaki zvezi.

Mehika.

Tampico v nevarnosti. — Prebivalci mesta se boje napada. — Železniška zveza pretrgana.

Galveston, Texas, 15. januarja. Kakor pripovedujejo delavci, ki so prej delali v petrolejskih napravah pri Tampico, se prebivalci Tampica boje, da bo Villa v kratkem napadel mesto. Pravijo, da od 7. januarja niso prišli v mesto nikaki vlaki. Ves materijal je Villa zaplenil za svoje vojne operacije.

Washington, D. C., 15. jan. — Neko poročilo iz Mehike naznanja, da je odšla 10 tisoč mož močna posadka pod poveljstvom generala Dieguez proti Torreonu, da pomaga tamošnji Carranzovi posadki v njenih operacijah proti Villi.

Sneg v Kentucky.

Lexington, Ky., 15. januarja. — V Kentucky ni bilo še nikdar tako groznega viharja kot je bil včeraj. Skoraj ves promet je vstavljen. — Po nekatrih krajih je padlo do petnajst čevljev snega. — Škoda je ogromna.

Šef aretiran.

Pittsburgh, Pa., 15. januarja. — Danes so aretirali tukaj C. A. Coginsa, predsednika M. O. Coggins Co. Aretirali so tudi njegovega knjigovodjo. Sodišče ju je postavilo pod varščino $5000.

"Narod. Vestnik" piše v svojem oglasu:

"Iz verodostojne, zanesljive strani smo izvedeli, da gotovi ljudje pod krinko brezžičnega brzojava izvabljajo od rojakov denar v svrho odpošiljatve potom brezžičnega brzojava in tudi brzojavne stroške vračunajo, denarja pa ne odpošljejo brzojavnim potom, temveč po pošti; eden teh ljudij se je izjavil, češ, da ga nikdo ne more kontrolirati."

•

Naše mnenje o gornjih vrsticah:

Pribita resnica je, da nekateri ljudje, ki se bavijo s pošiljanjem denarja, obljubujejo veliko več v svojih oglasih, kakor zamorejo izpolniti.

Mogoče je pa tudi resnica, da si kdo pusti plačati za pošiljatev po brezžičnem brzojavu in jo potem izvrši po pošti, ako jemljemo v poštev, da nekateri zahtevajo precej manj za brzojavne stroške, kakor se mora istinito plačati v uradu družbe brezžičnega brzojava za skrajšani, toda dobro urejeni naslov, tako, da ga zamorejo potem na Dunaju pravilno sestaviti in denar poslati kamor spada.

Da ta naša izjava odgovarja resnici, lahko vsak dan dokažemo, istotako lahko vsak čas dokažemo z dokumenti ali listinami, da se vse naše denarne pošiljatve izvršujejo natanko po naročilu in želji pošiljateljev.

Tvrtka Frank Sakser,
82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Angleži v Mezopotamiji.

Nobenega Turka ni več na vzhodni strani Tigrisa. — Nemško poročilo zanikuje angleške uspehe.

London, Anglija, 15. januarja. Vse ozemlje na desnem bregu Tigrisa vzhodno od Kue-el-Amara smo očistili Turkov.

Naše napredovanje v tem okraju so ovirale povodnji. 11. januarja smo zavzeli neko mesto ob prekopu Shat-el-Hai, ki veže reki Evfrat in Tigris. Istega dne je naša artilerija potopila na Tigrisu štiri sovražne ladje, ki so bile polne turških vojakov.

11., 12. in 13. januarja smo dosegli več uspehov na desnem bregu Tigrisa in smo zaplenili dva zakopna možnarja, dve brzostrelni puški in drugega vojnega materijala. Razun malega ozemlja severovzhodno od Kut-el-Amara je vse ozemlje na desnem bregu prekopa Shat-el-Hai v naših rokah.

Berlin, Nemčija, 15. januarja. — Nemško poročilo pravi:

Iz Carigrada se uradno poroča, da so poročila o angleških uspehih v Mezopotamiji izmišljena. Ravno one dneve, ko Angleži poročajo o zmagah, naznanjajo Turki, da so Angleži izvršili več napadov, katere pa so Turki odbili. Turki so celo s protinapadom zavzeli angleške postojanke, vjeli mnogo vojakov in tri strojne puške.

Macedonska fronta.

Berlin, Nemčija, 15. januarja. Včerajšnje poročilo iz Dunaja pravi, da so bili vsi francoski napadi 11. februarja ob Ohridskem jezeru odbiti. 13. januarja pa so avstrijske čete pognale Francoze čez Črno. Današnje nemško poročilo pa pravi, da je na macedoski fronti vse mirno.

Pariz, Francija, 15. januarja. — V bližini jezera Presba vlada slabo vreme in so nastale povodnji; bili so tudi sneženi viharji. Sovražnik je bil zelo aktiven na mestu, katero drže Italjani. Bilo je več spopadov v bližini Ohridskega jezera, zlasti pri Veliterni.

Capa, da se bo situacija Rumunije izboljšala.

Pariz, Francija, 15. januarja. — Pariški list "Matin" objavlja danes pogovor časniškega poročevalca s prejšnjim vrhovnim poveljnikom zavezniškega brodovja v grškem vodovju, admiralom Fournier-om.

'Rusko-rumunski trdovraten odpor', pravi admiral, "na celi črti in dejstvo, da imajo zadej še močnejšo obrambno črto, mi dokazuje, da je rumunski položaj izboljšan in da je najhujše prestano.

Ko sem bil pri carju, mi je pri kosilu rekel, da se bo situacija v Rumuniji v kratkem obrnila na bolje.

Akoravno smo bili zelo veseli, da se nam je pridružila Rumunija, so vendar ruski krogi bili prepričani, da od začetka ne morejo pričakovati dobrih uspehov, kar se tiče vojaških zadev. Rusi so namreč pričakovali, da bodo Rumuni vpadli v Bulgarijo in držali karpatske prelaze. Na ta način bi imel Brusiloff zavarovano levo krilo in bi pričel z močno ofenzivo."

Novi roman.

Roman "PEKEL" največja senzacija vojne literature. — V Nemčiji prepovedan. Spoznajte resnico!

Pojutrišnjem bomo začeli izdajati na zadnji strani našega lista roman **"PEKLO"**, ki ga je napisal nemški pisatelj Ed. Stilgebauer. — Pisatelj opisuje vojno tako kot je v resnici, ničesar ne olepšava, ni česar ne pretirava. — On graja prijatelja in sovražnika, če sta graje vredna, in hvali, če zaslužita pohvalo. Roman je izšel v Švici. — **V Nemčiji je prepovedan.** — V gotovih ozirih se da primerjati s slavnim delom Berte Suttnerjeve "Doli z rožjem", ki je že pred dvemi leti izšlo v našem listu. — **Rojaki, berite ga od začetka do konca, pa boste izvedeli kaj je vojna!**

Nemške in bolgarske čete obstreljujejo Galac.

VAŽNA RUMUNSKA TRDNJAVA POD NEPRESTANIM BOLGARSKIM OGNJEM. — BOLGARI SO ZAČELI OPERIRATI Z DESNEGA BREGA REKE DONAVE. — TURŠKE ČETE SO POGNALE RUSE V BEG ZAPADNO OD VADENI. — MANJŠI SPOPADI V KARPATIH. — AVSTRIJCI SO ZAVZELI Z NASKOKOM VIŠINE PRI HERESTAU. — SPOPAD JUGOZAPADNO OD GALACA.

Petrograd, Rusija, 15. januarja. — Danes je bilo tukaj sledeče uradno razglašeno:

— Rumuni so napadli južno od Monestara sovražne postojanke in jih z naskokom zavzeli. Sovražnik se je moral z velikimi izgubami umakniti proti jugu. Kmalo zatem je vprizoril protinapad, katerega so pa Rusi odbili.

Pri Vadeni, deset vrst jugozapadno od Galaca, je bil sovražnik z vso silo napadel naše pozicije.

Pri Tochiousleji, dvanajst vrst severovzhodno od Focsani, so se vršili vroči spopadi, v katerih smo bili mi zmagovalci.

Sofija, Bolgarsko, 15. januarja. — Artilerija dobruške armade pod poveljstvom bolgarskega generala Nezerova, je začela obstreljevati desni breg reke Donave, kjer se nahaja trdnjava Galac. Veliko skladišč in drugih važnih poslopij je že uničenih.

Kakorhitro bo posadka zapustila mesto, bodo šli Bolgari preko Donave.

Naši letalci so obstreljevali pristanišče sv. Jurja. — Nekatera poročila naznanjajo, da je v Galacu že razdejana železniška postaja.

Dunaj, Avstrija, 15. januarja. — Vrhovno poveljstvo avstrijske armade naznanja:

— Vzhodno od Vadeni so odbile turške čete ruski napad. Jugozapadno od Herestau smo zavzeli mi in Turki neko višino z naskokom. Višina je precejšnje strategične važnosti.

V Karpatih se vrše le manjši boji.

Vojaške operacije v Dobrudži zelo ovira slabo vreme. Med dolinama Kazinu in Susite ter v bližini Fundeni je Rus vprizarjal že par dni neprenehoma vroče napade.

Ko smo dobili nekaj ojačenj, smo vprizorili splošen bajonetni napad in pognali sovražnika v beg.

Pri tej priliki smo zaplenili veliko bojnega materijala in drugih potrebščin.

V znamenju prijateljstva.

Atene, Grško, 15. januarja. — Zavezniki so zasedli grški otok Carigo, ki pripada Jonskemu otočju. Grška vlada je vložila proti temu protest.

Novi grški kralj.

Rim, Italija, 15. januarja. — Nekateri pravijo, da bo grški kralj Konštantin odstavljen, ter da bo prišel na njegovo mesto italijanski vojvoda Aosta.

Strašen umor.

Včeraj so privedli na sodišče Josipa Colemana, da je umoril svojo devetnajstletno hčer ravno en dan pred poroko. Izgovarja se, da je bil tako pijan, da ni vedel, kaj je delal.

Zavezniki zahtevajo, da Grška izpolni vse zahteve.

Atene, Grško, 15. januarja. — Italjanski poslanik je v imenu zaveznikov danes zahteval, od grške vlade, da mora ugoditi zavezniškim zahtevam, kajti zadnji njen odgovor na ultimatum ni bil zadovoljiv in izgleda, kakor bi se hotela Grška izmuzniti.

Grška vlada sicer pravi, da je izpolnila zavezniške zahteve, da jih hoče pa še enkrat ponoviti.

Thawov zaupnik.

Včeraj je dospel v spremstvu dveh policistov Oliver Brower, Thawov zupnik. Najprej so ga pripeljali na policijsko stražnico, pozneje so ga pa odvedli v Tombs.

Pošiljateljem denarja.

Še vedno se lahko denar pošlje v staro domovino **po brezžičnem brzojavu** in potom pošte, toda sprejemamo ga le pod pogojem, **da se vsled vojne mogoče izplača z zamudo.**

Denar ne bo v nobenem slučaju izgubljen, ampak nastati zamorejo le **zamude.**

Po brezžičnem brzojavu se zamore poslati le okrogle zneske po sto, na primer 100, 200, 300, 400, 500, 600 in tako dalje do deset tisoč kron. Za brzojavne stroške je najboljše, da se nam pošlje $4 za vsak naslov: ako bode kaj preveč ali premalo, bomo poslali nazaj, oziroma pisali za primanjkljaj.

Z ozirom na sedanje razmere, ker se veljava denarja skoraj vsak dan izpremeni, nam je nemogoče za oddaljene kraje priobčevati natančne cene denarja, ter bodemo od zdaj naprej do preklica računali krone po ceni, kakor bode naznanjena v listu "Glas Naroda" isti dan, ko nam dospe v roke denar, mogoče tudi po nižji ceni, za slučaj, da bi razmere nanesle tako.

Kdor želi, da se izplačilo izvrši po **brezžičnem brzojavu,** naj pripomni na denarni nakaznici "pošlje naj se brzojavno".

CENE:

K: 10.00	1.50	K: 120.00	15.60
K: 15.00	2.15	K: 130.00	16.90
K: 20.00	2.75	K: 140.00	18.20
K: 25.00	3.40	K: 150.00	19.50
K: 30.00	4.05	K: 160.00	20.80
K: 35.00	4.70	K: 170.00	22.10
K: 40.00	5.35	K: 180.00	23.40
K: 45.00	6.00	K: 190.00	24.70
K: 50.00	6.65	K: 200.00	26.00
K: 55.00	7.25	K: 250.00	32.50
K: 60.00	7.90	K: 300.00	39.00
K: 65.00	8.55	K: 350.00	45.50
K: 70.00	9.20	K: 400.00	52.00
K: 75.00	9.85	K: 500.00	65.00
K: 80.00	10.50	K: 600.00	78.00
K: 85.00	11.15	K: 700.00	91.00
K: 90.00	11.80	K: 800.00	104.00
K: 100.00	13.00	K: 900.00	117.00
K: 110.00	14.30	K: 1000.00	129.00

TVRDKA FRANK SAKSER,
82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

"GLAS NARODA"

(Slovenian Daily.)
Owned and published by the
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(a corporation.)
FRANK SAKSER, President, LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and addresses of above officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

Za celo leto velja list za Ameriko in Canado	$3.00	Za pol leta za mesto New York	2.00
Za pol leta	1.50	Za Evropo za vse leto	4.50
Za celo leto za mesto New York	4.00	Za Evropo za pol leta	2.25
		Za Evropo za četrt leta	1.70

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan izvzemši nedelj in praznikov.

"GLAS NARODA"
("Voice of the People")
issued every day except Sundays and Holidays.
Subscription yearly $3.00.

Advertisement on agreement.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo.
Denar naj se blagovoli pošiljati po — Money Order.
Pri spremembi kraja naročnikov prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznani, da hitreje najdemo naslovnika.

Dopisom in pošiljatvam naredite ta naslov:
"GLAS NARODA"
82 Cortlandt St., New York City.
Telefon 4687 Cortlandt.

AMERICAN ASSOCIATION OF ENGLISH-SPEAKING WORKMEN
WORKMANSHIP LABEL
TO BE USED ON ALL LANGUAGE NEWSPAPERS

Nič ne košta.

Bivši sleparski bankir laškega imena, izdajalec Jugoslavije, Avstrije in dveh časopisov, je sklenil začeti drugačne življenje ter dati slovenskemu narodu brezplačne informacije o vsem, kar kdo želi, in kar kdo pogreša.

V svojem časopisu je dal z velikimi črkami natiskati:

— Nič vas ne košta, samo vprašajte! — Predno vprašate koga drugega, vprašajte mene, načelnika fianěnega departmenta!

Ker nič ne košta in ker smo uverjeni, da bomo dobili točen in jasen odgovor, vprašamo Zottija sledeče:

— Kam je šlo pred nekako osmimi ali sedmimi leti skoraj miljon trdno prisluženih dolarjev, katerega so s krvavimi žulji prislužili slovenski in hrvaški delavci v Ameriki?

Od tega denara se je nabralo v par letih gotovo še precej obresti. Kam so šle obresti? Kje so?

Kje naj jih išče slovenski in hrvaški delavec?

— Kje so akcije, katere je izdajal Zotti za svoj parobrod?

Kaj je z vsemi obljubami in zagotovili, ki jih je dajal Zotti ubogemu presleparjenemu narodu?

— Kje je Zottijeva poštenost, njegovo pravično delovanje, kje je njegov kredit?

Torej — kje je vse to? To nam povejte!

Silno radi bi izvedli, magari da bi tudi nekaj koštalo.

Toda, dragi rojaki, pomenimo se resno!

Že zdaj vas opozarjamo na nevarnost, ki vam preti, če ne boste previdni in oprezni.

Sleparska zločinska banda na Vesey Streetu se je sedem let pripravljala na zopetno sleparjenje.

Veliko truda jih je stalo, predno so v narodu izbrisali že vsaj nekoliko spomin na tiste nesrečne dni, ko je bil del naroda tako kratkoviden, da je izročil laškemu sleparju skoraj miljon dolarjev.

Banda se je potom svojega časopisja dolgo časa pripravljala na veliko sistematično tatvino, na zopetno brezobzirno ciganjenje, izrabljanje in izkoriščanje.

Vojna se bliža koncu. To omenjena fakinaža prav dobro ve. Fakinaža nadalje tudi ve, da bo kmalo nastal kolikor toliko reden promet med Združenimi državami in Avstrijo, da bodo hodili Slovenci in Hrvatje zopet v stari kraj in da se bodo morda tudi vračali.

To je fakinaža vse dobro preštudirala, razpredla mreže in zdaj čaka žrtev.

Rojaki, če ste se še že enkrat opekli, ni treba, da bi se še vdrugič.

Če ste imeli že enkrat s sleparji opravka, se ne bratite vdrugič žnjimi!

Denar je okrogel, sleparjevi žepi so pa na široko odprti.

In če se enkrat izgubi denar v tem žepu, vam ne pomagajo ne prošnje ne solze ne kletvice in ne pritožbe, — nazaj ga ne boste nikoli več dobili.

Samo nekaj pomislite, samo nekaj si zapišite v pamet in v srce!

Ali more človek, ki ima na vesti $750,000, katere so ubogi delavci krvavo prislužili, biti pošten?

Ako je porabil v svoje namene skoraj miljon dolarjev, ki ste mu jih zaupali, ali mislite, da ne bo porabil v svoje namene ves denar, katerega bi mu zaupali?

Še enkrat vam svetujemo, pazite, dokler je čas. Potoči zvoniti je prepozno.

Ko bo začela banda zopet iztegati svoje tatinske prste po vašem denarju, ko vam bo na vse mogoče načine obljubovala vse mogoče stvari, ji stavite vprašanja, katera smo zgoraj navedli.

To vas nič ne "košta", vprašate pa lahko.

Če že želite komu zaupati denar, ga zaupajte poštenim tvrdkam, ki so si utrdile svoje ime in sloves v dolgoletnem poslovanju.

Vstran od lahonsko-čifutske fakinaže, ki se je s svojim zločinskim in sleparskim poslovanjem že tako silno proslavila.

Sami prav dobro veste, kako trdo je zaslužiti dolar, veste pa tudi, da se slepar v zadnjih letih ni prav nič poboljšal, ampak da si je izmislil nebroj raznih trikov, potom katerih bo poskušal Slovence in Hrvate slepariti še na bolj rafiniran način kot jih je ciganil pred osmimi leti.

Pazite, bodite previdni, da se ne boste kesali!

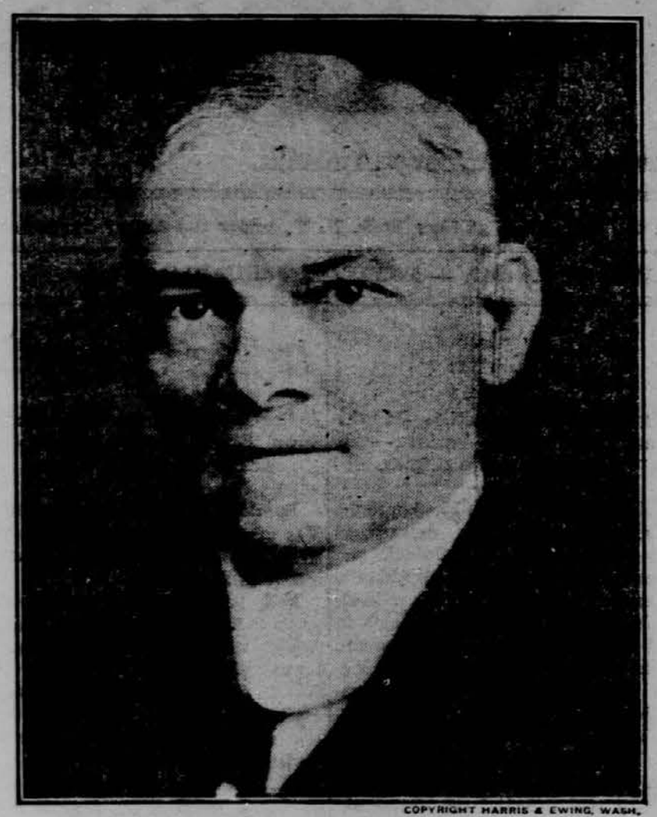

COPYRIGHT HARRIS & EWING, WASH.

KOMIŠNER EDGAR F. CLARK, ČLAN KOMISIJE, KI PREISKUJE POSTAVO GLEDE OSEMURNEGA DELA.

Dopisi.

Cliff Mine, Pa. — Prvega januarja je umrla Mary Janežič. Društvo "Corn Pipe" jo je spremilo k večnemu počitku, za kar vsem članom iskrena hvala. Žalujoči ostali: Joe Janežič, soprog; Alojzij in Rudolf Mali, brata.

Salem, Ohio. — Pobral sem šila in kopita kakor tudi stare hlače in jo mahnem do križpota. Tam prižgem cigareto, da vidim, kam veter žene. Hladna jutranja sapica se je ljubko poigravala krog mojih ušes in velikanski oblak je krožil nad mojo glavo ter se je v mali razdalji razkropil, da ni več ne duha ne sluha za njim. Medtem pride lukamatija in se vstavi; hitro porabim to priliko in ga zajaham. Po kratkem času pridem v Canton, O., kjer izstopim. Mesto je precej prijazno in važno zaradi tega, ker tam počiva truplo umorjenega predsednika Wm. McKinleya. Obenem je tudi jako industrijsko mesto, ki ima več livarn in tovarn za ure, ki precej dobro obratujejo. Tu je le malo slovenskih družin in nekaj samcev, ki so pred kratkim vstanovili podporno društvo, ki se imenuje "Canton". Čast možem, ki se žrtvujejo, kjer se gre za napredek. Iz Cantona sem se peljal s cestno železnico v Denneson. To je malo mestece, ki je obdano z majhnimi, a precej strmimi hribčki. Posebnih zanimivosti ni, kakor to, da je štiri petinke mesta suhega, v ostali petini pa se nahajajo štiri gostilne. Mejo med suho in mokro zemljo tvori Pennsylvania železnica. Kakor so mi povedali, so delavske razmere precej dobre, neki premogorov mora celo počivati, ker primanjkuje delavcev. Po večini tvorijo prebivaistvo Angleži. Popraševal sem po Slovencih, pa so mi rekli, da so v mestu sami Amerikanci. Našel sem pa vendar nekaj bolgarskih družin. Še nekaj posebnega vidiš v Dennesonu, namreč, da deklice prodajajo po cestah časopise in te tako prijazno in ljubeznivo ogovori, da moraš kupiti. S smehom na ustnicah hiti dalje ponujat drugemu. Ker so že te male šolske deklice tako očarljive, kake morajo biti šele odrastle, si moremo misliti. Iz Dennesona sem po ovinkih prišel v Salem. Mesto nima posebne lepote, ker je preveč hribovito. Ker je pa nekaj posebnega, je to, da skoro vsaka druga vrata vodijo v cerkev. Delavske razmere so take kot drugod. Kar se tiče narodnosti, moram reči, da je tako kakor pri babilonskem stolpu, da skoro ne razume eden druzega. Pozdrav! — John Stopar.

Canton, Ohio. — Ker mislim, da iz te naselbine še ni bilo glasu, zato hočem jaz nekoliko pisati o tukajšnjih razmerah. Mesto šteje 70.000 prebivalcev in se prav lepo razvija, posebno v kapitalističnem razredu, kar je razvidno iz tega, ker se tovarne vedno širijo. Kakor po celi Ameriki, so tudi tukaj povečali delavcem plače. Življenske razmere pa so jako težavne vsled draginje. Zdaj, ko nas rado zebe, so pa nam povišali še cene premoga; tako nam od našega zaslužka ne ostane nič. Tudi v društvenem oziru napredujemo. Tukajšnja slovenska naselbina je stara komaj pet mesecev, pa smo že vstanovili podporno društvo, kateremu smo dali ime "Canton" in ga priklopili S. N. P. J. pod št. 315. To znači, da smo naprednega duha. Pozdravljam vse člane in članice S. N. P. Jednote. — Anton Križman.

Stavka v Carbondale.

Carbondale, Pa. — Prosim vas, da mi odstopite mal kotiček v vašem cenj. listu G. N., ker hočem opisati delavske razmere tu v Carbondale.

Ker vsak dopisnik začenja s delavskimi razmerami, začenjam tudi jaz, ker mislim, da delavske razmere najbolj zanimajo rojake v tem zimskem času, posebno še vsled tega, kjer ima eden ali drugi več časa v dolgih večerih ter pazljivo čita dogodke, ki se dogajajo izven njegovega okrožja.

Zdaj živimo v času velike draginje in v času velike "prosperitete". To sta dve glavni točki, katerih ubogi trpin ne more umeti, in ako jih razume, jih odobravati ne more, vsaj ne s pravega stališča. Vsa ta prosperiteta je skorajgotovo več ali manj kriva današnje draginje.

Še nikdar iz za časa državljanske vojne, ni bilo take draginje kakor sedaj. Kaj temu sledi? — Stavke! — Tudi stavk ni bilo še nikdar toliko, kot jih je bilo v pretečenem letu.

Ker že od stavke govorim, omenim, da smo tudi mi pivovarniški delavci zastavkali dne 10. t. m. ob 7 uri zjutraj. Koliko časa bo stavka trajala, mi ni znano, ker po novi pogodbi za nadaljna tri leta smo še precej navskriž s pivovarnarji, in slednji tudi ne bodo tako hitro ugodili vsem našim zahtevam. Nova pogodba se glasi: 2 dol. tedenskega priboljška plače splošno in 7 dni praznikov v letu s polno plačo, ter odlaga delavcev (lay-off) v zimskem času. To so tri točke, o katerih nočejo veliko ali nič slišati mogotci, dokler pa temu ne ugodijo, je pa skoro brezmiselno da bi se vrnili na delo.

Kakor se splošno vidi med delavci, so vsi za nadaljevanje stavke do končne zmage. Mi tudi vsi upamo, da zmagamo, to pa vsled tega, ker vemo, da pivovarnarji vedo da imajo večjo škodo, ako puste pivovarne zaprte le 1 mesec kakor pa ako nam ugodijo. V slučaju da zapro pivovarne v tem okrožju, t. j. Scranton, Pitston in Carbondale, v katerih je zaposlenih okrog 500 delavcev, izgube dnevno 3,500 barelnov piva ali v steklenicah 1,575.000 steklenic dnevno. Torej kje je večja izguba pri pivu ali delavcih?

V slučaju pa, da bi slednje dobile stavkokaze, si pa tudi lahko prištevajo par sto tisoč dolarjev izgube, kar jasno dokazuje delo stavkokaza v Standard Brewery, Scranton, katerega je pivovarna nastavila za nočnega čuvaja po odhodu unijskega čuvaja. Kakor sem gori omenil, smo nastopili stavko v pondeljek, tako tudi nočni čuvaj ni šel več v pondeljek na delo. Da pa ne bo pivovarna brez nadzorstva po noči, poklical je vodja pivovarne nekega stavkokaza in ga postavil za nočnega čuvaja. Kak čuvaj je bil to, priča ogenj, kateri se je pokazal na strehi sodarskega poslopja ob 10 uri zvečer, ter uničil za 10,000 dolarjev raznega orodja, 10,000 zabojev za stekleniee, 5 ali 6 avtomobilov in še veliko drugih stvari.

Kako se bo ta stavka končala, bodem na tem mestu poročal. — Obenem pa svarim rojake, da ako bi kdo hotel sem priti za delom, naj v pivovarno nikar ne hodi, dokler ne bode stavka končana.

Vsem rojakom širne Amerike srčni pozdrav, tebi dragi mi list pa obilo novih naročnikov v tem novem letu! Naročnik

Charles Mramor.

"Zagreb" potopljen.

Avstrijski parnik potopljen v Jadranskem morju brez svarila. — 26 mrtvih. Ob dalmatinski obali.

Dunaj, Avstrija, 15. januarja. Avstrijski potniški parnik "Zagreb", ki je vozil v dalmatinskih vodah, je bil 14. januarja torpediran po nekem sovražnem podmorskem čolnu in potopljen. Napad je bil izvršen brez svarila.

London, Anglija, 15. januarja. Reuterjevo poročilo pravi, da je neka nizozemska bojna ladja vjela nemški podmorski čoln, ki je operiral v nezozemskih vodah. — Čoln so potem izpustili, ko je poveljnik podal pismeno izjavo, da ni prišel cel dan v dotiko s sovražnikom, kar se je smatralo za dokoz da čoln ni v nevtralnih vodah zasledoval sovražnika.

Podmorski čoln je v službi za polaganje min in je prišel iz Zeebruegge. V gosti megli in viharju pa je zgrešil pravo pot.

Berlin, Nemčija, 15. januarja. Po poročilih iz Kristjanije je angleška vlada zaplenila štiri norveške parnike, ki so se gradili v angleških ladjedelnicah. Med temi sta "Modesta" in "Ringda", ki sta že gotova in vsak čas lahko odpljujeta na morje.

London, Anglija, 14. januarja. Lloydovo poročilo pravi, da se je potopil parnik "Minnesota", ki je zadel v nek parnik, ko je bil v pristanišču.

So trije parniki tega imena: — ameriški, angleški in norveški. Ameriški je sedaj v San Francisco, tedaj prideta v poštev angleški in norveški parnik tega imena.

Angleški parnik je odpeljal 19. decembra iz Philadelphije v London; o norveškem se ne ve, kje se nahaja.

Smrt v snegu.

Winnipeg, Minn., 15. jan. — V tukajšnji bližini so našli danes zjutraj štiri otroke mrtve v snegu. — V petek popoldne je bil učitelj vsled silnega snežnega viharja dovolili dvema otrokoma, da naj se podasta domov. Druga dva, bratec in sestra, sta ju šla iskat.

Listnica uredništva.

J. Z., Cleveland, O. — V vojnem času države ne vpoštevajo nikakih zakonov; tako tudi ne, kar se tiče pošte. Ko jo zaplenijo, jo pregledajo. Ako mislijo, da se sme poslati naprej, tedaj pošljejo; ako pa mislijo, da je njim v škodo, ako bi šlo kako pismo naprej, tedaj zadržijo, ali pa vničijo.

Fr. S. B., Port Washington, Wis. — Vaše poročilo o pijanskem društvu ne spada v list. Pošljite kaj boljšega. Zakaj ste priložili potrdilo za znesek 50¢? Ali naj ga Vam vrnemo?

J. D., Pekin, Ill. — Glavno mesto Združenih držav je Washington in tvori sam zase teritorij, ki se imenuje District of Columbia zato se vedno piše Washington, D. C. Nahaja se pa med državama Maryland in Virginia.

Za slovenske reveže v stari domovini.

Svoto $74 je naložilo naše uredništvo na Seamens Bank for Savings.

Nadalje so darovali:

New York, N. Y. Neimenovan $1. John Kozja $1.

Brooklyn, N. Y. Terezija Maselj $1.

Eddy, Ont., Canada. Frank J. Klančar 95¢.

Anderson, Ind. Frank Pintar

Zdravje bolnikom

FATHER MOLLINGERJEVA ZDRAVILA SO POVZROČILA VELIKO SENZACIJO. NA TISOČE JIH JE PISALO, KAKO SO NAŠLI NOVO ZDRAVJE.

Father Mollinger, čudovit zdravnik in pobožen star duhoven je proučeval bolezni in zdravila več let v največjih zdravniških šolah v Evropi. Njegova slava je bila tako velka, da je narod prihajal na tisoče milj daleč k njemu po slavna zdravila. Samo v enem dnevu v letu 1901 ga je obiskalo 10.000 oseb. On je imel posebna zdravila za razne bolezni. On je napisal nad 80.000 receptov. Med njimi jih je bilo 26 res mojsterskih. Vi zamorete imeti vsako izmed teh zdravil po parcel pošti. Mi vam jih pošljemo po C. O. D., da jih plačate na svoji pošti. Kadar naročite, prosimo, naznanite vedno številko zdravila, ki ga hočete imeti. Mi jih pošiljamo le po pošti in ne morete kupiti v lekarni ter Father Mollingerjevih zdravil. Ako ste bolni, čitajte ta seznamek natančno in potem naročite še danes.

ŠTEV. 1. REVMATIZEM. Troje različnih zdravil. (Popolno zdravljenje) in zbadanja. Vsa tri skupaj narede popolen sistem. Cena vsem $2.50.

ŠTEV. 2. TONIKA ZA MOČ. To je činitelj telesa in mišic. Toliko slabotnih, utrujenih in oslabelih mož, žensk in otrok je našlo moč in boljše zdravje pri tem velikem popravljevalcu, da svetujemo, da ga rabite. To je čudodelna tonicahypophosphite. Cena $1.00 za steklenico.

ŠTEV. 3. FATHER MOLLINGERJEV SLOVEČI ČAJ. Za zaprtje, ledice, jetra in uravnatelj cele družine. To naravno zdravilo je bilo priporočano pri Father Mollingerju. Cena $1.00.

ŠTEV. 4. VSAKOVRSTNE ŽELODČNE BOLEZNI IN NERED V JETRAH. Izguba teka, čut kisline v želodcu po obedu, težkoče po obedu, glavobol, nervoznost. To slavno prebavno zdravilo je bilo vedno predpisano po Father Mollingerju. $1.00 steklenica.

ŠTEV. 5. ZDRAVILO SAMO ZA ŽENSKE. To posebno zdravilo za ženske bolezni je zelo priporočano od žensk, ki so ga rabile. Ako je Vaša žena bolna, slabotna, utrujena, ima glavobol itd. pišite in zahtevajte za njo ta zdravila. Cena $1.00 steklenica.

ŠTEV. 6. NADLOGE IN BOLEZNI LEDIC. Za take grozne bolečine v križu, otekle noge, nespanje, otekle obrvi, vzemite Father Mollinger-jevo zdravilo za ledice, in ne sme se čakati, da kaj nevarnejšega nastopi. To je znamenito zdravilo, ki obstoji iz dragocenih sestav. Cena $2.00 steklenica.

ŠTEV. 7. NERVINE ZA NERVOZNE LJUDI. To posebno zdravilo Father Mollingerja za nervozno stanje opravi čudovito delo. Ukrepi središče nervov in naredi, da bolje spite. Cena $1.00 za steklenico.

ŠTEV. 8. KRVNE BOLEZNI. Odstranite vse mozolje in kožne bolezni. Ako je slaba vaša kri potem vzemite to krepčilo in čistilo. Cena steklenici $1.00.

ŠTEV. 9. BOLNA PLJUČA. — Kašelj in prehlad, ljudje, ki trpe na nevarnih boleznih na pljučah, so slabotni in pešajo. Father Mollinger-jeva štev. 9 je posebno prirejena za te razmere. V kratkem času ukrepi cel sistem in odpravi vse bolezni, ki obtežujejo pljuča. Odpravite takoj vse prehlade. Pošljite takoj po ta slavni recept. Ako veste za katerega, ki trpi na pljučah, svetujte mu, da se ozdravi, dokler ne zaide bolezen predaleč. Popolno zdravljenje $2.00.

ŠTEV. 10. ECZEMA MAZILO ZA KOŽNE BOLEZNI IN HRIPAVOST. $1.00.

ŠTEV. 11. PREHLAD V GLAVI. GRIPA. $1.00.

ŠTEV. 12. OSLOVSKI KAŠELJ. VSAKI OČE BI MORAL IMETI TO DOMA ZA OTROKE. Cena $1.00.

ŠTEV. 13. KATAR V GLAVI. Odstranite to neiznosno bolezen. Stvar, ki pride iz glave je neprijetna in napravi bolan želodec. Pošljite po to zdravilo. Cena $1.00.

ŠTEV. 14. BOŽJASTNI NAPADI. Ako veste za kojega, ki na tem trpi, recite mu, da naj nam piše. Cena steklenici je $1.00.

ŠTEV. 15. STOŽCI ZOPER ZLATO ŽILO.

ŠTEV. 16. MAZILO ZOPER ZLATO ŽILO $1.00.

ŠTEV. 17. ŽOLČNI KAMEN. To je izvrstno zdravilo za odpraviti žolčni kamen. Cena $3.00.

ŠTEV. 18. VODA ZA OČI. Za bolne oči $1.00.

ŠTEV. 19. OBLIŽ ZA LUKNJICE. 50 centov.

ŠTEV. 20. OBLIŽ ZA LEDICE. 50 centov.

ŠTEV. 21. BELI LINIMENT. To je dobro mazilo za oslabele kite, ki se ga vdrgne na otekle kite. Cena $1.00.

Prosimo naročite po številkah. Pošljite gotov denar, money order ali pa v priporočenem pismu. Posebej se računa 25 centov za zavarovane zavitke C. O. D.

Naslov:

MOLLINGER MEDICINE COMPANY
205 W. Ohio Street, Pittsburgh, Pa.

Mohor Mladič
22 W. KINZIE ST., CHICAGO, ILL.

priporoča bogato zalogo najboljših likerjev cenjenim rojakom po sledečih cenah:

a) V zabojih po 12 steklenic:

Borovička ali brinjevec	$13.00
Tropinjevec	10.50
Slivovka	12.00
Old Ryho, 10 let stara	11.00
Illini, bondana, kvartje	11.00
Konjak B	10.00
Konjak Hanapin	13.00
Jamaica Rum	10.00
Double Kuemmel	7.00
Bourbon, kvartje	10.00
Rock & Rye	7.00
Monogram whiskies, kvartje	9.00
Neuropin Stomach Bitters	8.00
Slov. Kronа Bitter Wine	6.50
Port Wine	3.75
Sherry Wine	3.75
California Riesling	3.50
Claret, rdeče vino	3.50

b) Na galone:

Tropinovec	od	$2.75 do	$3.50
Slivovec	od	2.75 do	4.00
Rye whisky	od	2.50 do	3.50
Bourbon whisky	od	2.50 do	3.25
Cal. Brandy	od	2.25 do	3.75

Pri večjih naročilih popust.

Posoda do 25 gal. $1.00 za 25 gal. $1.50, nad 25 gal. prosta.

Pogoji: manj kot en zaboj ali manj kot 6 galonov ne pošiljam. Naročilu priložite denar.

Jamčim pošteno postrežbo in dobro blago ter se kot rojak priporočam rojakom.

Išče se

DELAVCE za stalno delo. Dobra plača, dobre ure in lepa prilika napredovati. Pridite osebno na urad za službe,

Westinghouse Electric & Mfg. Co.,
East Pittsburgh, Pa.

Slovensko katoliško

podp. društvo sv. Barbara 1901 **svete Barbare**

ZA ZEDINJENE DRŽAVE SEVERNE AMERIKE.

Sedež: FOREST CITY, PA.

Inkorporirano dne 21. januarja 1902 v državi Pennsylvania.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: JOŽEF PETERNEL, Box 95 Willock, Pa.
I. podpredsednik: KAROL ZALAR, Box 547, Forest City, Pa.
II. podpredsednik: LOUIS TAUCHAR, Box 835, Rock Springs, Wyo.
Tajnik: JOHN TELBAN, Box 707, Forest City, Pa.
II. tajnik: JOHN OSOLIN, Box 492, Forest City, Pa.
Blagajnik: MARTIN MUHIČ, Box 537, Forest City, Pa.
Poslaščenec: JOSIP ZALAR, 1004 North Chicago St., Joliet, Ill.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. MARTIN IVEC, 900 Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNI ODBOR:

Predsednik: IGNAC PODVASNIK, 6325 Station St. E. E., Pittsburgh, Pa
I. nadzornik: JOHN TORNIČ, Box 622, Forest City, Pa.
II. nadzornik: FRANK PAVLOVČIČ, Box 705, Conemaugh, Pa.
III. nadzornik: ANDREJ SLAK, 7713 Issler Ave., Cleveland, Ohio.

POROTNI ODBOR:

Predsednik: MARTIN OBREŽAN, Box 72, East Mineral, Kans.
I. porotnik: MARTIN ŠTEFANČIČ, Box 78, Franklin, Kans.
II. porotnik: MIHAEL KLOPČIČ, 528 Davson Ave., R. F. D. 1, Greenfield, Detroit, Mich.

UPRAVNI ODBOR:

Predsednik: ANTON HOČEVAR, R. F. D. No. 2 Box 11½, Bridgeport, O.
I. upravnik: ANTON DEMŠAR, Box 135, Broughton, Pa.
II. upravnik: PAVEL OBREGAR, Box 402, Witt, Ill.

Dopisi naj se pošiljajo I. tajniku Ivan Telban, P. O. Box 707, Forest City, Penna.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

$500.00 za reveže.

MILWAUŠKA NASELBINA JE ZOPET POKAZALA, DA JE NAJBOLJ ZAVEDNA MED VSEMI SLOVENSKIMI NASELBINAMI V AMERIKI. — ENA SAMA PRIREDITEV JE PRINESLA REVEZEM V STAREM KRAJU $500. — NAPREJ PO ZAČRTANI POTI! — OPIS VESELICE. — DVORANA JE BILA NATLAČENO POLNA. — GLEDALIŠKA PREDSTAVA JE IZVANREDNO DOBRO USPELA.

Izid nedelskega semnja in veselice, katero so priredili "Zjedinjeni Slovenci" v prid bednim rojakom po vojni v stari domovini, je bil več kot vsestransko zadovoljiv. Kolikor se je dalo preračuniti že sedaj, bo ostalo okoli $500 čistega dobička. Dohodki bo do znašali čez 800 dolarjev.

Ta vsota je naravnost do sedaj nekaj nedosegljivega, posebno ako vpoštevamo, da je Turn dvorana za take prireditve premajhna, kot je bila nedeljska. Nadalje je treba upoštevati, da se je vršila v njej slovenska veselica ravno teden preje. K že prej nabranemu denarju bomo pridjali lepo vsoto in bančna vloga se bo dvignila na čez $1,100. Natančni račun bodemo priobčili prihodnji teden, ko bodo knjige v redu in plačani vsi računi.

Vsa čast gre naselbini, ki se je odzvala našemu klicu v tako obilem številu.

V dvorani je vladala neverjetna harmonija in veselo razpoloženje v vseh ozirih.

Dvorana se je odprla ob 10. uri dopoldne; kmalu nato se je že nabralo nekaj sejmarjev, ki so prav kmalu skušali svojo srečo pri ribolovu in streljanju, kjer so se zabavali prav po svoje, kot na kakem pravem semnju v naši stari domovini.

Popoldne je dosegel obisk vrhunec.

Dvorana je bila napolnjena do zadnjega kotička in mnogi so morali iskati prostor na galeriji, od koder se jim je nudil krasen pogled po dvorani, kjer je kar mrgolelo obiskovalcev. Med presledki godbe je vabil na obisk kot kak pravi starokrajski kričač v svoj muzej nad vse komični F. Sem, kar je povzročalo mnogo odkritosrčnega smeha in zabave. Kako bi pa tudi ne? V muzeju ste lahko videli pravega orjaka orla iz Sahare (petelina, ki ga je dobrodušno podaril rojak Jakob Oblak), nadalje velikanskega krokodila (pisani maček, ki se je držal prav modro v svojem kurniku, najbrže je vedel, da je igral prav važno vlogo), potem telo zločinca, ki so ga obesili pred nekaj tedni v Chicagu, nadalje čudodelna kost, ki ozdravi vse bolezni, 3 žebiji, s katerimi je bil pribit Kristus na križ, sulica, s katero je bil preboden in čudežne jelenove rogove ter ptiča, ki ga je izpustil Noe prvega iz svoje barke. In na vse zadnje je bil petelin še prodan na licitaciji za $4.30. Da še celo maček je našel odjemalca na licitaciji.

V dvorani je moral vladati red, — za to je skrbela domača policija. Kdor se je le količkaj pregrešil zoper postavo in ta je bila zelo stroga, ako je le nepravilno pogledal po sejmišču ali premaknil kak stol ali si sam postregel s pijačo, je bil že aretiran ter pripeljan pred očeta župana, ki ga je obsodil po njegovih zaslugah.

Celo svatom ni bilo prizanešeno. Vriskanje je namreč bilo prepovedano. Svatje s bili posvarjeni, toda vzlic temu niso mogli zakrivati svojega veselja in sledila je nato neizogibna aretacija.

Veselo razpoloženje v dvorani je doseglo vrhunec, ko so se prikazali v dvorani veseli svatje s svojo godbo. Na tem mestu izrekamo zahvalo požrtvovalnim svatom.

Pred svatom so nastopili pevski klubi: Zvon, Naprej in Danica, ki so nas razveselili s svojimi milimi domačimi krasno donečimi pesmicami, za kar jim gre najiskrenejša zahvala.

Ves popoldne je bilo za delavne člane dela na vseh koncih in krajih. Muzej, narodna trgovina, strelišče, ribolov, sodišče, kramarija, oštarija pri veselem bratcu in gostilna pri zviti žabi, prigrizek, raznašalci okrepčilnih pijač, prodajalci sreč in srečolova in ribičkan, ki je nosil in razkazoval ter hvalil svojo suho robo na vse moči — vse je bilo prezaposljeno. Vsi so se ptrudili, da opravijo svoje delo kar najboljše in to se jim je tudi posrečilo. Na tem mestu se izreka topla iskrena zahvala vsem požrtvovalnim delavcem, ki so zelo mnogo pripomogli k tako zadovoljivemu uspehu te prireditve, kakoršne še ni bilo do sedaj v Milwaukee, ki bode ostala dolgo časa v spominu naselbine.

Mnogo obiskovalcev je ostalo kar v dvorani, ko se je pričela noč, ter sploh niso šli domu, ampak so čakali na večerno predstavo. In zvečer — dvorana je bila zopet premajhna, vzlic temu, da je bila vstopnina 50c. od osebe za taiste, ki se niso mogli izkazati v domačem jeziku.

Igra "Pravica se je izkazala" je izpadla nad vse povoljno, ker je bila igrana res mojstorsko. Še pozna, da so naši stari igralci za veseloigre ustvarjeni kot nalašč. Občinstvo se je pri njej zabavalo imenitno ter bilo ž njo nad vse zadovoljno. Vse ji je sledilo z veliko pzornostjo, vsled česar je vladal v dvorani med igranjem krasen red in tihota.

Našim požrtvovalnim igralcem gre na tem mestu iskrena zahvala, ker so s svojim nastopom mnogo pripomogli k končnemu uspehu.

Po igri se je otvoril ples. Novost je pri tem bila, da so plesali le domači ljudje in da je manjkalo onih elementov, ki so prišli navadno v dvorano samo v napotje in se posmehavali našim rojakom, ako se ni znal kdo obračati popolnoma pravilno po amerikanskem taktu ter za naše ljudi ni bilo prostora med njimi.

Po igri se je nadaljevala licitacija. Neki dobrovoljen rojak, ki je izlicitiral steklenico žganja, jo je podaril nazaj. Najiskrenejša hvala mu! (Žal, da se za njegovo ime ne ve.) In puška, s katero so se preje skušali naši fantje, kdo je najboljši strelec, je bila izlicitirana za $14.40.

Vsi obiskovalci so se počutili na veseličnem prostoru prav po domače. To je, kar je ravno hotel doseči veseličnI dbor in to, kot upa se mu je tudi posrečilo, kot se slišijo glasovi iz občinstva. Seveda, to je bila še le prva veselica te vrste ter se bo moralo v bodoče še marsikaj izboljšati, ko smo videli sedaj nedostatke, trudil na vse moči, da kolikor največ mogoče ustreže in zadovolji vse obiskovalce. Samemu odboru bi to nikakor ne bilo mogoče, ako bi ne sodelovali in se ne žrtvovali rojaki v tako lepem številu, katerim gre čast in hvala v imenu revežev v naši stari domovini.

Želeti bi bilo, da bi se našli posnemalci tudi v drugih naselbinah in storilo bi se lahko zelo mnogo. Dosedaj še nobena druga naselbina ni nabrala tako lepe vsote, kot je ravno naša, akoravno se druge ponašajo, da so večje po številu naših rojakov.

Med obiskovalci smo našli skoraj vse naše obrtnike; manjkalo je le nekaj takih, ki so Slovenci le tedaj, kadar se gre za njih dobiček.

Na tem mestu moramo izreči zahvalo tudi našim trgovcem, ki so darovali za našo plemenito stvar: Anton Grandlich, zlat prstan, Frank Wafehun, pol ducata srebrnih žlic, Joe Grandlich stensko uro, Frank Banko ducat zavojev cigaret in steklenico šampanjca, Louis Bewitz dve steklenici šampanjca in Ferko Bros 1 šunko. John Dobnik in Anton Sem, ki sta nam dala po znižani ceni dobro vino in Frank Perse po znižani ceni smodke.

Iskrena hvala vsem!

Želimo, da bi milwauška naselbina hodila še dalje časa složno po tej poti naprej; napredek naselbine nikdar ne bo izostal!

Camoens.

Luis de Camoens, prvak portugiških pesnikov, je bil rojen 1525 iz staroplemenite rodbine, bržkone v Lissabonu. Obiskoval je visoke šole v Coimbri, in ko si je nabral bogat zaklad znanosti, povrnil se je v Lissabon, kjer se je strastno zaljubil v donno Katarino de Ataide, ki je bila ena višjih gospa kraljeve palače. Zaradi tega je bil odstranjen iz Lissabona v Santarem. Odločil se je tukaj za vojaški stan. V bitvi pri Ceuti mu je krogla desno roko poškodovala. Zopet pride v Lissabon in misli, da bode vojak dobil plačilo, ki se je pesniku odreklo. Ali zastonj.

Ves nevoljen in hud čez nehvaležno domovino, se poda v Indijo in je prvo zimo živel na otoku Ormuzu. Tukaj se je vse, kar je gledal, obleklo v krasno obleko poezije, ogenj ljubezni do domovine se je jasneje razplamenil, posebno ko je poznal velika dela svoje domovine. Zaradi svoje poezije "Desparates na India" je bil prognan na Makas. Tukaj je zložil neumrljiv svoj epos "Los Lusiados", delo zrele skušnje, polne lepote, — druga božja komedija, samo da je ta heroična in proslavlja slavna dela portugiških junakov. Nobenemu pesniku ni se še posrečilo alegorije tako živo predstavljati, da, bralcev nje verjeti in kot resnico smatrati zamore. V njegovih liričnih pesmih vlada prijetnost, nežnost in nekakšna ganljiva otožnost. Njemu se tudi pripisuje velika pesem "De creação do homem", o stvaritvi človeka, in res v tej pesmi veje duh pesnika Lusiad. Od njega še imamo drame: Amphithryoni, Seleucus, Philodemus, ki pa niso tako izvrstne.

Nesrečni pesnik je zadnja leta svojega življenja preživel v Lissabonu v velikem siromaštvu in je umrl v neki bolnišnici.

SENATOR DRŽAVE MARYLAND

Bolgarske narod. pesmi.

Prosijo, mati, oj prosijo,
dekliče tri mene prosijo,
popove hčerkice vse so:
prva je mlada Romunka,
druga je Grkinja temna,
tretja pa bela Bolgarka.
Pravi Romunka mi mlada:
— Vzami ti mene, Stojaneček:
mnogo bom dote imela:
tristo volov vitorogih,
petsto pa jalovih krav še,
šeststo pa jalovih s teleti,
tisoč pa ovnov od Krima,
klavnico v Stambulu novo:
bogat postal boš mesarček,
vse te bo križem hvalilo! —
Grkinja pravi mi temna:
— Vzemi ti mene, Stojaneček:
mnogo bom dote imela:
svile devet, res, kantarov,
petsto dobim karagrošev,
tisoč rumenih cekinov:
mladi postal boš trgovček,
k božjemu grobu še pojdeš:
ni-li ti všeč to, Stojaneček? —
Z mladimi hadži boš hodil,
hadži ti sam še postal boš! —
Bela Bogarka pa pravi:
— Vzemi ti mene, Stojaneček:
sicer sem gola in bosa,
toda sem deklica krasna:
dota mi belo je lice,
vejice, goste obrvi.
Kadar me pelješ čez goro,
suho drevo list požene,
sveže pa se posuši mi;
kadar me pelješ pa v cerkev,
pop onemi pred oltarjem
a ikonit se zamisli! —
Mati pa reče Stojanu:
— Sinček, Stojaneček, sinček!
vzemi ti belo Bogarko,
vprašal ne bo te nobeden:
— Mnogo imela je dote? —
Vsi govorili pa bodo:
— Glejte jo, krasno devico!
Kadar pripelješ jo v cerkev,
vse okrog nje se bo zbralo,
gledalo bo krasotico:
kadar jo pelješ na svatbo,
kakor se okoli obrne,
nanjo vse gleda presrečno,
vsak govori ti: Stojanek,
krasno devico si dobil! —
SLOVAŠKA.

Jarek široki, bistra vodička,
draga, napoji mi tega konjička.
— Jaz ga ne napojim,
ker se preveč bojim,
ker sem premala:
Mené udaril konj bi tvoj vrani
s svojim kopitom, ostrokovani,
potlej ne rasla bi,
vedno le pasla bi,
dekle ostala.

Ej, lepota brez primere,
zdaj poglej, zdaj poglej!
Tak-li čudež še na zemlji
Je doslej, je doslej?
Ah, zažge me, umori me
to dekle, to dekle:
Glej le, glej le njeno hojo
angelsko, angelsko:
videl kdaj si drugo tako
deklico, deklico?
Belolično, črnooko
to srce, to srce
kakor pav si razprostrlo
je lase, je lase:
in žari vsa kakor roža
sredi rose, sredi rose. —
Res, te muke vse prenesti
je težko, je težko:
pusti me, naj vsaj objamem
to telo, to telo!
Naj na prsi tebi padem
in umrem, in umrem;
naj ne bo le zate radost
v svetu tem, v svetu tem,
Pusti meni, da vesel sem
vsaj enkrat, vsaj enkrat,
ko sem mlad, ko sem mlad!

Nove slovenske knjige!

Kaj se vse dogaja v ljubljanski deželni bolnišnici. — Izpoved očividca. — Strašne razmere.

Pre par meseci se je vrnila v Ameriko neka Slovenka, ki je bila skoraj celo leto bolniška strežnica v ljubljanski deželni bolnišnici. — V službo je stopila takoj ko je izbruhnila vojna in je bila navzoča, ko so pripeljali prve ranjence v Ljubljano. Svojo težavno službo je izvrševala skoraj neprenehoma noč in dan. Slovenski listi v Ameriki so navezani samo na poročila raznih angleških in ameriških listov. — Ta poročila so dobra kar se tiče splošnosti, glede raznih podrobnosti posebno pa glede razmer v starem kraju, se ne moremo veliko zanesti nanje.

Ko se je vrnila omenjena Slovenka v Ameriko, je povedala uredništvu našega lista kar je v ljubljanski bolnišnici videla, slišala in doživela. — Uredništvo je priobčilo vse njeno razmotrivanje v Koledarju za leto 1917.

Rojaki, sezite po njem, dokler ga je še kaj v zalogi! — Razen tega obsega tudi nebroj drugih člankov, lepih povesti in slik.

SLOVENSKO-AMERIKANSKI

KOLEDAR

za leto 1917

se dobi pri sledečih zastopnikih:

Anton Hren, Steelton, Pa.
Anton Osolnik, Luzerne, Pa.
Jos. Peternel, Willock, Pa.
Frank Jakše, 112 Marchant St., Ambridge, Pa.
Frank Novak, Greensburg, Pa.
Val. Babich, New Alexandria, Pa.
L. Hribar, Bessemer, Pa.
Jerry Koprivšek, 411 Church, So. Bethlehem, Pa.
John Demshar, Burdine, Pa.
John Pajk, Conemaugh, Pa.
Frank Demšar, Manor, Pa.
J. Polanc, 409 Ohio St., Johnstown, Pa.
Anton Valentinčič Farrell, Pa.
Frank Gabrenja, Johnstown, Pa.
N. R. Jakopich, 1037 Peralta St., N. S. Pittsburgh, Pa.
Zvonko Jakshe, 814 Tripoli St., Pittsburgh, Pa.
Ignac Magister, Pittsburgh, Pa.
Matt. Klarich, 832 E. Ohio St., Pittsburgh, Pa.
J. Jovan, West Newton, Pa.
Jos. Skerlj, Turtle Creek, Pa.
Anton Jerina, Claridge, Pa.
Mat. Kamin, Forest City, Pa.
Frank Trebetz, Export, Pa.
Vide Rovanšek, Conemaugh, Pa.
Podružnica Frank Sakser, Cleveland, O.
J. Resnik, Cleveland, O.
Chas. Karlinger, Cleveland, O.
L. Balant, 1777 E. 29th St., Lorain, O.
J. Kumse, 1735 E. 33rd St., Lorain, O.
Matt. Slapnik, Collinwood, O.
Ant. Kikel, 1116 Franklin Ave., Youngstown, O.
Frank Hočevar, Bridgeport, O.
H. Svetlin, 1016 St. Clair Ave., Sheboygan, Wis.
John Stampfel, 827 Indiana Ave. Sheboygan, Wis.
Aug. Kollander, 575 Reed St., Milwaukee, Wis.
Frank Skok, West Allis, Wis.
John Oberch, De Pue, Ill.
Mat. Ogrin, North Chicago, Ill.
Fr. Petkovšek, Waukegan, Ill.
Frank Bambich, 1107½ N. Hickory Ave., Joliet, Ill.
Math. Komp, La Salle, Ill.
F. Cherne, So. Chicago, Ill.
Fran kJurjovec, Chicago, Ill.
J. B. Verbič, Aurora, Ill.
Frank Skrabec, Stockyard St., Denver, Colo.
Peter Chulig, Pueblo, Colo.
Frank Janeš, Pueblo, Cloo.
John Germ, Pueblo, Colo.
Mike Pencil, Ringo, Kans.
Frank Režišnik, Cherokee, Kans.
Rok Firm, Frontenac, Kans.
Peter Schneler, 613 N. 4th St., Kansas City, Kans.
Frank Gregorka, Little Falls, N. Y.
Karl Strniša, Gowanda, N. Y.
Math. Kobe, Calumet, Mich.
Fr. Križman, Chisholm, Minn.
Jakob Petrich, Chisholm, Minn.
Louis Perushek, Ely, Minn.
Geo. Kotze, Eveleth, Minn.
Louis Vesel, Gilbert, Minn.
Joe Adamich, Hibbing, Minn.
M. Grabrijan, St. Louis, Mo.
A. Rudman, Indianapolis, Ind.
L. Bolskar, Clinton, Ind.
Fr. Vodopivec, Kitzmiller, Md.
Gregor Zobec, Klein, Mont.
Anton Justin, Rock Springs, Wyo.
Jakob Laushin, 706 Kansas St., San Francisco, Cal.
Gregor Porenta, Black Diamond, Wash.

NAŠI ZASTOPNIKI,

kateri so pooblaščeni pobirati naročnino za "Glas Naroda" in knjige, kakor tudi za vse druge v našo stroko spadajoče posle.

Jenny Lind, Ark. in okolica: Mihael Cirar.
San Francisco, Cal.: Jakob Lovšin
Denver, Colo.: Frank Skrabec.
Leadville, Colo.: Jerry Jamnik.
Pueblo, Colo.: Peter Culig, Frank Janesh in John Germ.
Salida, Colo. in okolica: Louis Castello.
Clinton, Ind.: Lambert Bolskar.
Indianapolis, Ind.: Alois Rudman.
Woodward, Ia. in okolica: Lukas Podbregar.
Aurora, Ill.: Jernej B. Verbič.
Chicago, Ill.: Frank Jurjovec.
Depue, Ill.: Dan. Badovinac.
Joliet, Ill.: Frank Laurich, John Zaletel in Frank Bambich.
La Salle, Ill.: Mat. Komp.
Nokomis, Ill. ni okolica: Math. Galshek.
So. Chicago, Ill.: Frank Černe
Springfield, Ill.: Matija Barborič.
Oglesby, Ill.: Matt. Hribernik.
Waukgan, Ill. in okolica: Frank Ptkovšek in Math. Ogrin.
Cherokee, Kans.: Frank Režisnik.
Columbus, Kans.: Joe Knafelc.
Franklin, Kans.: Frank Leskovec.
Frontenac, Kans. in okolica: Frank Kerne in Rok Firm.
Kansas City, Kans.: Peter Schneller.
Mineral, Kans.: John Stale.
Ringo, Kans.: Mike Pencil.
Kitzmiller, Md. in okolica: Frank Vodopivec.
Calumet, Mich. in okolica: Pavel Shaltz, M. F. Kobe in Martin Rade.
Manistique, Mich. in okolica: Frank Kuclan.
So. Range, Mich. in okolica: M. U. Ulovich.
Chisholm, Minn.: K. Zgonc in Lob Petrich.
Duluth, Minn.: Joseph Sharabon.
Ely, Minn. in okolica: Ivan Gouša, Jos. J. Peshel in Louis M. Perušek.
Eveleth, Minn.: Jurij Kotze.
Gilbert, Minn. in okolica: L. Vesel.
Hibbing, Minn.: Ivan Pouše.
Kitzville, Minn. in okolica: Joe Adamich.
Nashwauk, Minn.: Geo. Mauric.
New Duluth, Minn.: John Jerina.
Virginia, Minn.: Frank Hrovatich.
St. Louis, Mo.: Mike Grabrian.
Klein, Mont.: Gregor Zobec.
Great Falls, Mont.: Math. Urich.
Roundup, Mont.: Tomaž Paulin.
Dawson, N. Mex.: Mike Krivec.
Gowanda, N. Y.: Karl Strniša.
Little Falls, N. Y.: Frank Gregorka.
Barberton, O. in okolica: Math. Kramar in Louis Balant.
Bridgeport, O.: Frank Hočevar.
Collinwood, O.: Math. Slapnik.
Cleveland, Ohio: Frank Sakser, J. Marinčič, Chas. Karlinger, Jakob Resnik, John Prostor in Frank Meh.
Lorain, O. in okolica: J. Kumše in
Niles, Ohio: Frank Kogovšek.
Youngstown, O.: Ant. Kikelj.
Oregon City, Oreg.: M. Justin.
Allegheny, Pa.: M. Klarich.
Ambridge, Pa.: Frank Jakše.
Bessemer, Pa.: Louis Hribar.
Bridgeville, Pa.: Rudolf Pleteršek
Braddock, Pa.: Ivan Germ.
Burdine, Pa. in okolica: John Demšar.
Canonsburg, Pa.: John Koklich.
Cecil, Pa. in okolica: Mike Kočevar
Conemaugh, Pa.: Ivan Pajk in Vid Rovanšek.
Claridge, Pa.: Anton Jerina.
Darragh, Pa.: Dragutin Slavič.
Dunlo, Pa. in okolica: Joseph Suhor.
Export, Pa.: Frank Trebets.
Forest City, Pa.: K. Zalar in Franj Leben in Math. Kamin.
Farell, Pa.: Anton Valentinčič.
Greensburg, Pa. in okolica: Franj Novak.
Irvin, Pa. in okolica: Fr. Demšar.
Johnstown, Pa.: Frank Gabrenja in John Polanc.
Luzerne, Pa. in okolica: Anton Osolnik.
Meadow Lands, Pa.: Georg Schultz
Moon Run, Pa.: Frank Maček.
Pittsburgh, Pa. in okolica: Z. Jakshe I. Podvasnik, I. Magister in U. R. Jakobich.
South Bethlehem, Penna.: Jernej Koprivšek.
Steelton, Pa.: Anton Hren.
Unity Sta., Pa.: Joseph Škerlj.
Verona, Pa. in okolica: J. Brosich.
West Newton, Pa.: Josip Jovan.
Willock, Pa.: Frank Šeme in J. Peternel.
Tooele, Utah: Anton Palčič.
Winterquarters, Utah: L. Blažich.
Black Diamond, Wash.: G. J. Porenta.
Thomas, W. Va. in okolica: A. Korenčar.
Kenosha, Wis.: Aleksander Pesdir
Milwaukee, Wis.: Josip Tratnik in Aug. Collander.
Sheboygan, Wis.: Heronim Svetlin in Martin Kos in John Stampfel.
West Allis, Wis.: Frank Skok in Anton Demšar.
Rock Springs, Wyo.: A. Justin, Val. Stalich in Valentin Marcina

CENIK KNJIG

katere ima v zalogi

SLOVENIC PUBLISHING CO.

82 CORTLANDT ST. NEW YORK, N. Y.

POUČNE KNJIGE:

Ahnov nemškoangleški tolmač, vezan	—.50
Cerkvena zgodovina	—.70
Poljedelstvo	—.50
Popolni nauk o čebelarstvu, vezan	$1.00
Postrežba bolnikom	—.20
Sadjereja v pogovorih	—.25
Slov.-angleški in angl.-slov. slovar	—.50
Slov.-angl. in angl.-slov. slovar	1.50
Trtna uš in trtoreja	—.40
Umna živinoreja	—.50
Umni kmetovalec	—.30
Veliki slovensko-angleški tolmač	$2.30

ZABAVNE IN RAZNE DRUGE KNJIGE:

Doli z orožjem!	—.50
Hubad, pripovedke, 1. in 2. svezek po	—.20
Leban, 100 beril	—.20
Na različnih potih	—.20
Trojka, povest	—.50
Vojna na Balkanu, 13. sves.	$1.85
Zgodovina c. in k. pešpolka št. 17 s slikami	—.50
Zgodovina slov. naroda 8. svesek	—.40
Življenja trpljenja pot	—.50
Življenje na avstr. dvoru ali Smrt cesarjeviča Rudolfa (Tragedija v Meyerlingu)	—.75

RAZGLEDNICE:

Newyorške s svetlicami, humoristične, božične, novoletne in velikonočne, komad po	—.03
ducat po	—.25
Album mesta New Yorka s krasnimi slikami, mali	—.25

ZEMLJEVIDI:

Združenih držav mali	—.10
veliki	—.25
Avstrijsko-Italijanska vojna mapa	—.10
Balkanskih držav	—.15
Evrope	—.15
Evrope, vezan	—.50
Vojna stenska mapa	$1.50
Vojni atlas	—.25
Zemljevidi: New York, Colorado, Illinois, Kansas, Montana, Ohio, Pennsylvania, Minnesota, Wisconsin, Wyoming in West Virginia in vseh drugih držav po	—.25
Avstro-Ogrske mali	—.10
veliki vezan	—.50
Celi zvet	—.25
Velika stenska mapa U. S. na drugi strani pa celi svet	$1.50

OPOMBA: Naročilom je priložiti denarno vrednost, bodisi v gotovini, poštni nakaznici, ali poštnih znamkah. Poštnina je pri vseh stvareh že v ceni.

Jugoslovanska Katol. Jednota

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: MIHAEL ROVANŠEK, R. F. D. No. 1, Conemaugh, Pa.
Podpredsednik: LOUIS BALANT, 112 Sterling Ave., Lorain, Ohio.
Glavni tajnik: JOSEPH PISHLER, Ely, Minn.
Glavni blagajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn.
Blagajnik N. S.: LOUIS COSTELLO, Salida, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. JOSEPH V. GRAHEK, 843 East Ohio Street, Pittsburgh, Pa.

NADZORNIKI:

JOHN GOUZE, Box 105, Ely, Minn.
ANTHONY MOTZ, 9641 Avenue "M", So. Chicago, Ill.
JOHN VAROGA, 5126 Natrona Alley, Pittsburgh, Pa.

POROTNIKI:

GEO. J. PORENTA, Box 176, Black Diamond, Wash.
LEONARD SLABODNIK, Box 480, Ely, Minn.
JOHN RUPNIK, Box 24, S. R., Delmont, Pa.

GOSPODARSKI ODBOR:

JOSEPH PLAUTZ, Jr., 432 — 7th St., Calumet, Mich.
JOHN MOVERN, 483 Mesaba Ave., Duluth, Minn.
MAT. POGORELC, 7 W. Madison St., Room 605, Chicago, Ill.

ZDRUŽEVALNI ODBOR:

RUDOLF PERDAN, 6024 St. Clair Ave., N. E. Cleveland, Ohio.
FRANK SKRABEC, Stk. Yds. Station RFD. Box 17, Denver, Colo.
FRANK KOCHEVAR, Box 386, Gilbert, Minn.

Vsi dopisi, tikajoči se uradnih zadev, kakor tudi denarne pošiljatve, naj se pošiljajo na glavnega tajnika Jednote, vse pritožbe pa na predsednika porotnega odbora.

Na osebna ali neuradna pisma od strani članov se ne bode oziralo.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

Naročnino na Glasilo Jugoslovanske Katoliške Jednote sprejemamo le URADNIM POTOM.

To se pravi:

— Noben član nam ne more poslati pristojbine za Glasilo **sam, niti potom našega zastopnika, niti potom odbornika tega ali onega društva J. S. K. J.**

Vsak prispevek za Glasilo **mora biti poslan potom društvenega odbora oziroma potom glavnega odbora Jugoslovanske Kat. Jednote.**

To naj vpoštevajo tudi oni, ki so naročniki Glas Naroda in ki hočejo imeti razen Glasila še ostale številke za $2.50 na leto.

Vpoštevali bomo le naročila, sprejeta oziroma poslana na potom **društvenih uradov.**

Uredništvo.

Rejenka.

POVEST.

Spisal dr. Ivan Pregelj.

I.

Od fare sem so prihajali slovesni glasovi zvon. Kakor valovi so se zibali preko polj, odbijali se od goličav in bregov, oddaljevali se in se zopet bližali. Nad vsem tem slovesnim popoldnevom je ležalo nekaj slovesnega, praznično.

Francika je vsaj čutila nekaj takega, stopajoča po stezi sredi visoke, bujne trave; lica so ji rdela in oči so ji sijale veselja, opojen duh trav in divjih lilij vel je v njeno obličje. Bila je podobna velikemu otroku, ki ga je razvnela igra, samo zdravja ga je, sama nedolžna radost.

Vsakega praznika, vsake nedelje se je veselila Francika z isto močjo, pa bi se jutranjega ne? — Največjega v letu, — praznika sv. Rešnjega Telesa, ko se vsa pomlajena zemlja, vse rože, vse bilje in vesoljna priroda klanja svojemu stvarniku.

Lani je bilo slabo vreme, nič ni bilo procesije, — je premišljevala — letos pa je lepo, tako lepo.

V takih mislih je bila dospela na deblo. Pred njenimi očmi se je razgrnila dolina. Tik pod njo je v bregu čepelo petero gospodarskih poslopij, že davno potopljenih v seno, medtem ko je tu gori še prijetno sijalo solnce. Deklici je šinila senca žalosti črez lice, zagledala se je tja doli. Sedla je na kamen ob potu. Raz lice so ji izginile razposajene rože, senca z Globeli je legla na njenene lepe, srečne misli.

Kaj, ali bi že šla domov? Tukaj je tako zelo prijetno, je mislila; v tem pa je zaslišala škripanje voza od zgoraj, vstala in se po stezi spustila k onim hišam doli. Prehodivša mal bukov gozd je obstala pred eno izmed hiš in stopila proti vratom.

Grd, krmežljav pes je ležal na pragu. Še ganil se ni, ko je prišla deklica.

"Ali se nič ne misliš umakniti, Tiger!" je dejala deklica in sunila rahlo psa v stran; pes je strupeno zacvilil.

"Ali ti je res napoti?" odzval se je onstran dvorišča neljub in siten glas. "Star je, ali se ti ne smili žival?"

"Saj mu nič noče, oče, a v hišo vendarle moram", je vzkliknila deklica, obrnivša se proti hlevu, kjer je stal postaran mož v kratkih hlačah, s trdim, s kratkimi ščetinami poraslim obrazom. Bil je visokorastel, a leta so pognila njegovo telo. Vse je bilo veliko na njem, še celo obličje in globoke brazde na obritem obrazu. Tak je bil stari Zabregar, posestnik v Globeli.

S počasnimi koraki se je bližal sedaj dekletu, ki je čakala nanj. Pes se med vsem tem ni bil premaknil.

"Vstani, Tiger!" je rekel Zabregar. Pes se je kaj nerad ognil.

"Kaj zijaš?" se je obrnil nato mož proti deklici.

"Hiti, hiti!" Z delom se mudi; jutri je praznik."

Deklica je molče vstopila in odložila koš, ki je bil napolnjen s sveže nakošeno travo. Stopila je k ognjišču in zametila ogenj.

Zabregar je stopil za njo v hišo. —

"In Peter? Ali ga ne bo?"

"Saj je šel pred menoj domov; kaj jaz vem! Ali ga ni doma?"

"Je že zopet izginil v vas", je zamrmrál starec in sedel na nizek stol pri ognjišču.

"Francika", je rekel črez hip, "ali kaj veš, kam zahaja?"

"Nič ne vem, oče!"

"Kaj ne veš? K oni gostilničarki menda lazi; pa jaz bom dal njemu in njej. Kakor da bi doma ne bilo nič dela. Doli hodi kvartat in pit."

"Pa ga pustite oče, saj nocoj opravim lahko vse sama. Bandero nosi jutri, pa se je šel zgovorit morda."

"Ne zagovarjaj ga", je osorno odvrnil starec.

"Če rečem, da ne, — pa ne bo hodil. Tudi tebi ne bi smelo biti prav, da hodi k oni...."

"Meni?" Deklica je zaporedoma pobledela in zardela. Starec ni dejal nato nič, temveč se je ozlovoljen dvignil.

"Jutri boš pa ti varovala; pojdem jaz k procesiji", je rekel, postavši na pragu.

Solze so privrele dekletu v oko, a rekla ni ničesar.

"Ali ti ni prav?"

"Rada bi jaz šla, oče!"

"Taki ste vsi", se je zopet vznevoljil starec.

"Nobeden ne uboga!" Če ti ni prav, pa pojdi ti; to je hvaležnost, če človek pobere črva na cesti in ga redi."

"Saj ne pojdem; torej pa ne pojdem, a molčite!"

"Kaj bom molčal, ali ni morda res tako? Kaj pa si ti, kaj?"

Deklica je bila zardela, lovila je sapo, potem pa ogorčena vzkliknila:

"Človek sem kakor vi. Pri vas, seveda, sem še slabši kot vsaka; sram vas je lahko, da mi vedno očitate vaše dobrote. Priskrbite mi delavske bukvice, saj grem rada odtod!"

"Beraški napuh", se je smejal starec. "kam pa pojdeš, kam? O le pojdi, če je tako; jaz te že ne zadržujem!"

Deklica je jokala in ni nič odgovorila.

"Glej", je starec govoril dalje, "če sem trd, zato pa še nisem hudoben. Boli me le, da si tudi ti tako samosvoja. Dobro ti želim, in hočem, da ostaneš pri hiši vedno. Celo raji te imam kot Petra. — Ti si pametna, tudi pridna, on pa ni. Zato, vidiš, — zato ne maram, da hodi doli v vas. Kaj se čmeriš? Če pa že rada greš v cerkev, pa pojdi, no, da ne porečeš, da ti ničesar ne dovolim. Le pojdi, ostanem že jaz doma."

"Le pojdite vi!" je odvrnila Francika.

"Ti pojdi!" je rekel starec.

"Pojdem, a obljubim vam nič, oče", je deklica resno odvrnila.

"Nič ne obljubi", je zamrmral starec.

"Nič, no bodemo videli...."

Deklica dolgo ni zaspala ta večer. Ukvarjala se je z mislijo, ali ne bi pospravila obleke in šla, šla kam, kjer je nihče ne pozna. Samo stran jo je gnalo od teh ljudi, ki nimajo nič srca. In začela je pospravljati svoje stvari, polagala jih v mal prtič, povezala sveženj in sedla na postelj. Začela je razmišljati.

Gluha noč je bila zunaj, v gošči nekje se je drla sova, doli na klancu pa je rjovel pijan človek. Francika je po glasu spoznala Petra, zaprla je vrata od znotraj in legla. Slišla je vpitje doli v hiši; stari je vpil nad sinom, padale so grde besede, potem pa je nenadoma vse utihnilo. Francika je začela moliti; v hipu se je bila spomnila vseh bridkih spominov pod to hišo, vstala je, se oblekla in prijela za culico. Tačas je nekdo rahlo potrkal na vrata.

"Francika!"

Spoznala je po glasu starega Zabregarja.

"Vstani, Francika! Petru je nekaj slabo, pridi doli!"

Odložila je culico pod posteljo, odprla vrata in šla za starcem.

II.

Nekaj nenavadnega se je bilo zgodilo ta večer pri Zabregarju. Starec je peljal deklico v sinovo sobo. Slabo brleča leščerba je razsvetljevala prostor. V enem kotu je stala postelja, na nji je ležal Peter, nezavesten, bled, kakor mrtev. Blazina, na kateri mu je počivala glava, je bila krvava. Deklico je stresla groza.

"Kdo ga je?" vprašala je, kakor sama zase, vsa preplašena.

"Tiho!" je odvrnil s trepetajočim glasom Zabregar.

"Ostani pri njem in mrzle obkladke mu devaj na rano; padel je, — jaz grem po zdravnika."

"Ali je hudo?" je vprašala deklica, ki jo je groza pretresavala že pri sami misli, da bo morala ostati sama pri bolniku.

"Ne vem", je mračno odvrnil mož.

"Jaz grem!"

"Pa bi šel kdo sosedovih", je pripomnila Francika.

"Ne, grem sam."

Deklico je bilo skoro strah moža. Ko so se zaprla vrata za Zabregarjem, je govorila sama seboj: sina je ubil! A kakor da ne sme izreči tega, si je pritisnila roko na ustnice. Dolgo je sedel nepremično in gledala topo pred se.

Potem se je spomnila, da mora devati obkladke na rano. Roka ji je drgetala, ko je dvignila ruto z rane na sencih. Stemnilo se ji je pred-očmi, skoro ji je prišlo slabo.

"S čim ga je neki udaril?" si je mislila.

Bolnik se je stresel, vzdihnil in grgral.

"Saj umrje, saj umrje, Jezus!" je vzkliknila in začela begati po sobi. Grozen strah jo je objel. Planila je iz sobe in drla čez dvorišče k sosedovim. Lajanje psa je vzdramilo sosedovega Jurija.

"Kaj pa je?" se je oglasil fant, pojavivši se na stogu.

Jutri pojdi k nam. Petru je slabo, sama sem, ne vem kaj ž njim, menda umira, hiti!"

Fant je z enim skokom stal pred deklico, ki ga je prijela za roko in vlekla za seboj.

"Pa kaj mu je?"

"Pobil se je, kaj jaz vem na kak način; oče so šli po zdravnika."

Prišla sta v sobo in našla vse tako, kot je bilo prej, le da se je bil ranjenec obrnil na drugo stran; bila je sedaj rana čisto osvetljena. Deklica je postala sedaj, ko ni bila več sama dokaj bolj pogumna in z mirnejšo roko je polagala ranjencu hladilne obkladke na rano.

"Saj ni tako hudo, ne", je dejal fant.

"Ali misliš, da ni?"

"Pa kako se je, kje?"

Deklica ni vedela ničesar odgovoriti.

"Saj se nista s starim kaj ravsala?"

Francika je povesila oči in ni odgovorila ničesar.

"Spat pojdi, Francika, spat. — Bom že jaz čul pri Petru", je rekel nato Juri.

"Ne, ne smem!" je odvrnila deklica.

"Oh, če pride sedaj oče in tebe najde! Pojdi, glej saj sedaj me ni več strah! Glej, ali se ni vzdramil?"

In res je Peter dprl oko in gledal motno okrog sebe. Deklica mu je privila novo obvezo na glavo iz katere se je par kapljic vode zlilo ranjencu čez ustnice. Slastno jih je použil.

"Vode mu daj!" je rekel Juri, Francika je ubogala.

"No, Peter, ali me kaj poznaš?"

Ranjenec je gledal v fanta, pa ni rekel nič.

"Morda je pa huje kot sem mislil", de Juri. Med tem je ranjenec zopet zaprl oči; dihal je mirno. —

"Pojdi, Juri, saj sedaj me res ne bo več strah. Kaj če pride oče?" jep rosila deklica.

"Ne bo ga še, ne boj se. Eno uro sem še lahko tukaj."

Sedla sta drug k drugem ob postelji in molčala. Kaj naj bi bila tudi ob tej in taki uri? Fant je gledal okrog sebe. Čudne misli so mu blodile po glavi.

Videč deklico pred seboj, je postal zelo žalosten. Tako lepa se mu je zazdela ta hip, sklonjena nad ranjencem, bleda, vsak gibljej ranjenčev požirajoča, tako dobra... Zakaj ni on ta bolnik! Rada ga ima, si je mislil, in kakor da je deklica njegovo misel uganila, obrnila se je z rahlim nasmehom proti njemu, rekoč:

'O ne, Juri, — pa on je sedaj revež, on —" In pri teh besedah se mu je zazdela še lepša in še bolj dobra, in ni vedel, kaj naj reče.

"Pa on bi ti gotovo ne stregel tako!"

"Kaj veš?"

"Tako ne, tako, a jaz bi ti."

"Juri, zakaj tako govoriš?" je bil odgovor žalostne deklice, ki je nadaljevala:

"Jaz nimam pravice, da bi me kdo božal; jaz sem sirota, rejenka...."

"Imaš pravico, imaš!" je odvrnil fant in oko mu je nežno odsevalo notranje čustvo, lice mu je pordelo; bil je ta hip zelo lep in dober.

Francika ni odgovorila nič. Črez nekaj časa pa je začela iznova prositi fanta, naj gre. Nerad je šel, in deklica je vedela, da ni sedel poldrugo uro zaradi Petra tukaj. Komaj pa je bil odšel, poklicala bi ga najraje nazaj, a premagala se je:

"Ne smem!"

Pozno, že proti jutru se je vrnil Zabregar z zdravnikom. Ta je obvezal fanta, izjavil, da ni ravno posebne nevarnosti, a žapovedal fantu mir in dobro postrežbo. Odhajaje je pogledal Zabregarja:

"Pazite nanj! Kdor tako pada, zna pasti enkrat za vselej."

Zabregar je prebledel, deklico pa je stresla groza, nevede zakaj. Šla je spat ter je legla tisti hip, ko so začeli zvonovi slovesno peti zgodnji pozdrav velikemu prazniku. Delal se je dan. Vstala je, ne da bi bila mogla zatisniti očesa; odšla je v kuhinjo. Pripravila je zajutrek.

"Francika!" jo je ogovoril Zabregar, "pojdi v vas. Tam ostaneš lahko, kakor dolgo hočeš; lepo bo danes in ti si se tako veselila. Le pojdi za obed, te naj nič ne skrbi:

KAJ PRIPOROČA GOSPA ILIJA RADIČ VSAKI MATERI?

H. H. von Schlick, slavnoznani naravni zdravnik in tovarnar Bolgarskega Krvnega Čaja, kateri je s stoinstotisoč bolnimi v stalni zvezi in dobiva od onih, katerim je Bolgarski Krvni Čaj vrnil zdravje, cele kupe zahvalnih pisem, je naša rojakinja gospa Ilija Radić, 5620 — 12 St., Cicero, Ill. pisala sledeče pismo:

"Blagovolite mi poslati še pet škatelj Vašega čudovitega Bolgarskega Krvnega Čaja.

Ne morem, da ne bi dovolj priporočala to sredstvo vsaki materi, ker je res prav zdravnik v hiši, posebno v jeseni ali spomladi, ko se otroci najlažje prehlade.

Moji otroci se večkrat prehlade in kašljajo, pa jim dam zvečer eno čašo vročega Bolgarskega Krvnega Čaja z medom popiti in zjutraj ni več prehlada, ne kašlja".

Eno veliko škatljo Bolgarskega Krvnega Čaja, ki traja pet mesecev, pošlje za $1.00 kamorkoli, v Canado za $1.12.

Marvel Products Co.

9 Marvel Bldg.

PITTSBURGH, PA.

Pripomba: Ako hočete pošiljatev osigurati, pošljite 10c. več.

si bom že sam kaj skuhal. Ti pojdi, kamor te vleče danes."

Njegov glas je bil mehak, kakor še nikdar. Dal ji je srebrn goldinar za kosilo.

"Hvala, oče!"

"Ker si pazila na Petra!"

Toda popolnoma vesela deklica vendar ni bila, ko je šla v rosnem jutru doli proti vasi. Dobro so pa vendarle vplivale nanjo prve mehke besede Zabergarjeve. Saj niso tako hudobni in brez srca, niso ne, če je le človek dober žnjimi. In Francika je začutila bridko zavest, da jim je nekaj več dolžna, tem ljudem, kakor samo to, kar dekla in služabnica.

Zato ni bila popolnoma vesela...

(Dalje prihodnjič).

Iščem JAKOBA PLEŠKO Doma je iz Blatne Brezovice pri Vrhniki. Če kdo izmed rojakov ve za njegov naslov, prosim ga, da ga mi naznani, ali naj se pa sam javi. — Janez Heravor in Fr. Zoreh, 1033 Prasocatt St., North Chicago, Ill.
(16-22—1)

IŠČE SE

prve vrste modistinje za fino delo. Najboljša plača, dolga sezija. Teitelbaum & De Marinis, 339 Fifth Ave., New York, N. Y.

STATE DEPARTMENT OF LABOR BUREAU OF INDUSTRIES AND IMMIGRATION

ščiti naseljence in jim pomaga. Splošni nasveti, pojasnila in pomoč zastonj. V vseh jezikih. Pojasnila, kako postati državljan in o državljanskih pravicah.

Pridite ali pišite!

Newyorški urad: 230 Fifth Ave
Urad v Buffalo:
704 D. S. Morgan Building.

Pozor čitatelji!

Naročite še danes!

V zalogi imamo:

Slovenske novele in povesti	30c.
Pegam in Lambergar	35c.
Sherlock Holmes:	
V rakvi kraj bombe	15c.
Zaklad kupčevalca s sužnji	15c.
Lepa bolničarka	15c.
Ena sama kaplja črnila	15c.
Grob v svetilniku	15c.
Gospa s kanarskim briljantom	15c.
Londonski ponarejalci denarja	15c.
Kako so vjeli Jacka raz-paračа	15c.
Skrivnost mlade vdove	15c.
Plemič	15c.

SLOVENIC PUBLISHING CO.,
82 Cortlandt St.
New York, N. Y.

REŠIMO SLOVENSKI NAROD LAKOTE!

Ne razdrgnite po vsem svojem telesu bolečin protina, zbadanja v hrbtu

ter drugih bolezni, ki nastanejo iz prehlada. Ako vdrgnete zdravilo na bolečem delu, bolezni ne bodete odstranili, pač pa zamorili živce ali pa pregnali iz enega dela v drugega in v kratkem bodete pronašli, da so se vam bolečine povrnile in da so še močnejše.

Rabite novo svetovno čudo, imenovano

REMO PROTIPROTINSKO ŽLIČNO ZDRAVILO

To je edino neprekosljivo zdravilo, ki je priznano od nebroj zdravniških profesorjev. To zdravilo je bilo preizkušeno v največjih bolnicah celega sveta in zato prav lahko rečemo, da je to zdravilo prestalo poskušnjo. Mi smo jo uvedli v trgovino za trpeče ljudstvo. —

Cena eni stekleniei je en dolar, tri steklenice $2.80. Šest steklenic je dovolj tudi v najbolj zanemarjenih slučajih za popolno ozdravljenje $5.00.

CROWN PHARMACY OF CLEVELAND
2812 East 79th St., CLEVELAND, OHIO.

NAROČILO.

Tem potom naročam ..... steklenic **REMO PROTIPROTINSKO ŽLIČNO ZDRAVILO** in priložim $.... in .... centov. Jaz nečem razdrgniti revmatizma po celem svojem telesu.

Ime .....

Naslov .....

Rad ui izvedel za naslov svojega prijatelja JOSIPA MIKOLETIČ. Doma je iz vasi Vrbova pri Ilirski Bistrici na Notranjskem. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, da ga mi naznani, ali naj se pa sam javi. — Anton Kastelic, Camp 12, Crestmont, N. C.
(16-18—1)

ŽENITNA PONUDBA.

Vdovec, star 38 let, se hoče seznaniti s pravo krščansko Slovenko, staro od 25 do 35 let, bodisi dekle ali vdova z enim otrokom. Imam stalno delo in dobro plačo. Katero veseli zakonski stan, naj pošlje pismo na:

Vdovec, c/o Glas Naroda,
82 Cortlandt St., New York, N.Y.

DOMAĆA NARAVNA OHIJSKA VINA

prodaja

JOSIP SVETE

1780-82 E. 28th St., Lorain, Ohio.

RUDEČE VINO ..... po $30.00 berel.

Pri manjih naročilih cena po dogovoru.
Vino je popolnoma naravno, kar jamčim.
Naročilu je pridejati denar ali Money Order.

Kaj je vojna?

Rojakom v Ameriki je znana vojna le iz časniških poročil, iz raznih opisov in pripovedovanj, v resnici je pa ne poznajo in niti ne slutijo, kakšne so njene grozote.

Največja zločinstva

kar jih pomni človeštvo, se izvršujejo zdaj v Evropi. Ljudje stradajo, trpe in umirajo ter zastonj čakajo rešitve.

"Boj proti boju"

to bi morala biti deviza vsakega človeka dvajsetega stoletja. Žal, da imajo še vedno največjo besdo vladarji in diplomati, ki po svoji volji delajo in ukrepejo, kar je

slabo za narod.

Med ameriškimi Slovenci bi ne smelo biti niti enega, ki bi ne bral knjige slavne pisateljice Berte Suttnerjeve

"Doli z orožjem!"

Knjig imamo le še malo v zalogi in zato naj jo vsak, ki jo hoče imeti, čimprej naroči. — Stane 50 centov.

Slovenic Publishing Company

82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

V smrtni senci.

Baltiška povest.

Spisal Bogdan Vened.

(Nadaljevanje).

"Hvala ti, Slavina!" je dejal Gojnik. "Le pojdi nazaj v 'hišo' in sporoči tatku naš pozdrav. Reci, da nam je zelo žal, da ne moremo z njim govoriti, ne moremo, ker ne smemo. K vam smo bili sicer namenjeni, toda sedaj, ko nas je videla Vanda, ne smemo, da ne pade na vas kak sum. Mi moramo nazaj; prej pa bodemo Vandi nekaj naredili in ji v tej črni noči posvetili, da jo bode pomnila celo življenje. Povej tatku, da nam gre vse po sreči. Le molita še naprej za nas. Cez noč pa je najbolje, da kar tukaj ostaneta, da ne bode nihče mogel sumničiti gospoda Tugomira zastran dejanja, ki ga mislimo mi nocoj že izvršiti. Sicer se pa — upam — kmalu zopet vidimo. Z Bogom, Slavina! Na svidenje!"

Zlatolaska Slavina je z objokanimi očmi odšla k tatku v 'hišo'; "rujanska" trojica je pa plačala in odpeketala v črno noč proti Vranovemu. Vandi napravit ponočno šolo učilnico.

In kakšna je bila ta?

Sredi gozda se je na Gojnikovo povelje "rujanska" trojica ustavila.

"V zasedo, tik ceste!" je veleval pogumni mladec pratkance. "Pa tiho čakajmo! Ti, ujče Jaroslav, na levo stran, gospodična Slavica in jaz na desno! Tebi, ujče, prepustim enega hlapca, da ga potolčes s kijem; jaz si privoščim drugega in zraven še Vando, ti pa njeno spremljevalko. Seveda deklet ne bodemo morali; jima bodemo dali že drugo zaslužno kazen!"

In skrili so se v zasedo, čakali in kmalu tudi pričakali svoje zopernike.

In zgodilo se je, kakor je bil stvar zamislil Gojnik.

Nič za slutež, pač pa zlo hoteč in želeč, so tiho, pes prišli po cesti iz Vranovega Vanda, nje prijateljica, spredaj pred njima pa majeta hlapca. Ravno so se ustavili sredi šume, češ, tukaj je najlepša prilika za zahrbtni napad. A že sta oba hlapca ležala na tleh enega je pobil Jaroslav, drugega pa Gojnik. Mladenki sta zakričali in hoteli pobegniti nazaj, a že sta ju držala Gojnik in Jaroslav.

"Roparski morilec oziroma zavratna morilka sicer zasluži vrvico okoli vratu; ti pa še te nisi vredna, veš, ti hinavska Gnevova hči! K drevesu te bodem privezal, pa stoj tu v nalivu, dokler se te ne usmili kak Samaritan. Ti, ujče Jaroslav, pa isto napravi z Radoslavovo!" je veleval Gojnik.

In v trenutku sta bili obe mladenki zvezani in privezani k drevesoma.

"Na zdravje, Vanda! Pozdravi lopova otca!" je še zaklical hudomušni Gojnik.

In "rujanska" trojica je odpeketala proti zahodu. Šele v Reni se je ustavila. Od tam je Gojnik poslal Krutu v Ljubek ono pisemce po mladcu Zdenku, potem je pa trojica odrinila proti jugu na Saksonsko.

Vando in njeno tovarišico je bil šele drugo jutro iz obupnega položaja rešil logar. Za bogato nagrado je obljubil, da bode molčal, v kakšnem stanju ju je dobil. In mož je bil mož-beseda in je res molčal. Vanda in Radoslavova sta pa tudi molčali kot zid, da ne bi svet izvedel o njunem osramočenju.

To neugodno dogodivščino je Vanda kajpada zanikavala tudi svečeniku Slavomiru, in sicer kar najodločnejše. "Čemu bi izdajala, kakšno sramoto sem doživela?" si je govorila. "In čemu bi pravila, v kakšni družbi, v kakšnem odelu sem videla Pluzonovo hčer? Nadknez bi jo zasledoval, zasledil in ji kljub temu, da jo je dobil v družbi svojih zopernikov, vse odpustil in jo ljubil naprej. Torej je boljše molčati o tem dogodku!"

In je stanovitno molčala in vse trdovratno pritajevala.

Svečenik Slavomir ji je verjel, in ko ji je odhajaje iz Velegrada krepko stisnil roko in ji šepnil v uho: "No, bodeš pa ti bodriška kneginja, ko je Slavica izginila!" je bila popolnoma pomirjena in potolažena, vsa srečna in vesela.

XX.

"Cin, cin, cin, ali ga je prevarala Gnevova pavica! — Milce bogov, veliki bogonadahnjeni vidci — pravi narod svečeniku Slavomiru. In vendar je tega milca bogov posadnika Gneva hčerka srakoperka tako krasno osleparila, da gre s praznimi rokami iz Velegrada k nadknezu v Ljubek. Topot so ga višnji bogovi pač pozabili navdahniti. Ničesar ni mogel izvedeti o tem, pa kar je prišel. Vse mu je utajila in on ji je vse verjel. In vendar bi bil lahko poncsel od tu nadknezu v Ljubek tako lepih novic, da bi se opravičeno lahko smejalo vse mesto. Smo vile že srečnejše kakor svečeniki; me pa vse izvemo. Poslušajte, posestrime, divje-krasne novico o zadnji dogodivšini, ki jo je morala doživeti pavica Vanda. Vila oblakinja Znojilka mi jo je zvečer pripovedovala. Ono besnoviharno noč, ko je tako strahovito lilo in grmelo, je Znojilka jahala na svojem vranem oblaku, pa je postala nekoliko nad gostolisto šumo pred Vranovem. In kaj je videla? Poslušajte!"

In govornica — poredna vila Radovanka — je v tiho šumljajoči noči na planici velegrajske šume radostno sijajočih oči, z vidno škodoželjnostjo pripovedovala vilam posestrimam, kaj je ono noč naredila iz zasede "rujanska" vojniška trojica Vandi in njeni prijateljici Radoslavovi.

"Krasno, divno!" so vzklikavale vile, ko je končala Radovanka svojo povest. "Zamislil je ta imenitni čin zatrdno pretkani Gojnik. Živili ga bogovi!"

"Kdo drugi! Božanski mladec! Enkrat mu pa res moram dati poljubček solnčno gorak, medeno sladak", je nadaljevala Radovanka. "To je bil pa enkrat hladen oblіž in dobra šola za prešerno posadnikovo srakoperko! Sedaj seveda hoče vse prikriti, vse utajiti. Toda ne bodeš! Krut bode izvedel za grde tvoje nakane; če mu jih ne bode niče izdal, mu jih bodem nesla na uho jaz. Sedaj je zopet vsa srečna in vesela, da se ji je tako imenitno posrečilo preslepiti starca Slavomira in po njem Kruta. Ta svečenik Slavomir da mora biti tako hitroveren! In kaj ji je prerokoval pri odhodu? Da bode bodriška kneginja! Ali se starcu blede ali kaj-li? Videc mu pravijo ljudje. Lep videc to! Naj gre vrane osrečevat s takimi prerokbami! Jaz ti pa to pravim, Vandica — in videli bodemo, čigava bode obveljala —: Vandica, kolikokrat ti bodem pa morala še reči, da se bodeš opekla, da ti nikoli ne bodeš bodriška kneginja, nikoli pa nikoli? Pamet, pamet! Misliš, da mladi nadknez sedaj na katero drugo misli kakor na ubeglo Slavico! Sedaj jo ima šele rad! Ej, domovina, zdravje in dragica so tako lepa, bratsko-sestersko podobna trojica: človek šele takrat prav ve, kaj mu je domovina, ko ga več ni v nji; kaj je zdravje, ko je izgubi; in kaj dragica, ko ga zapusti! In njega je zapustila dragica Slavica, vsaj začasno, in sedaj šele prav ve, kako mu je draga, kako mu je prirastla k srcu. In iskal jo bode križem sveta. Veš? Vandica, to ti pravi vila Radovanka, hčerka planin. Cin, cin, cin..."

In se ni motila poredna hčerka planin.

Če bi bila mrzla slanica, sovražna sila, pomorila, oziroma s svojo sicer belo, a nelepo odejo pokrila vse lepe rožice, vse bodriške devojčice, bi Krutu ne bilo toliko hudo za njimi, kakor mu je bilo hudo za Pluzonovo hčerko. Sedaj, ko mu je izginila bogvekam, vidi, da mu je prirastla s koreninami močnimi, neizkorenljivimi, prav v sredo srca.

Ah, da bi vsaj vedel, kje je! Ali kaj, ko se vsi odposlani sli ogledniki vračajo k njemu s praznimi rokami, s praznimi izjavami, da niče ničesar ne ve o Pluzonovi gospodični, da kljub vsem naporom niso mogli zaslediti niti najmanjšega sledu za njo. In tudi Slavomir se je vrnil v Ljubek s kratkim, suhim poročilom, da tudi v Velegradu niče nič ne ve o Slavici in da je vse zlagano, kar mu je bil pisal oni vojnik Gojnik.

Saj je ne bode niče zasledil, če je ne pojdem sa miskat! Toda kaj, ko moram žteti tu v Ljubeku in stražiti obal in mesto pred danskim navalom! Oj, rojenice sojenice, kako žalostno usodo ste mi prisodile! Samo slanco ste mi odločile za cvetlice nadice mojega srca!"

Tako je vzdihoval mladi nadknez in mračna senca se mu je vsako prečuto noč globlje vsesavala v obraz in z vsakim jutrom je strupenejša slanca padala na njegove zelene cvetlice nadice.

Zadnjič zopet prav strupena.

Halberstadtski škof Burhard je zadnjič — to je bilo na zimo Gospodnjega leta 1067 — nenadno vdrl v deželo sosedov Ljutičev in z ognjem in mečem zmagoslavno prodiral naravnost proti Retri, v staroslavno Radegostovo sveto mesto. Zaman so ga ustavljali Ljutiči; deroči povodnji niso bili kos. Kako rad bi jim šel Krut pomagat! Kako lepa prilika, da se proslavi in potegne k sebi Ljutiče! Kako velikanskega pomena bi bilo, če bi se združili ali vsaj sprijateljili Ljutiči z Bodriči! Ne, pa jim ne more pohiteti na pomoč, ker mora ščititi lastni dom! Škof Burhard je zmagovito prodrl v Retro, odpeljal svetega Radegostovega konja in se na njem jezdeč vrnil na Saksonsko. Koliko osramočenje za Slovene! Kako moreča je bila ta žalostna vest, ta nova slanca za domoljubno Krutovo srce!...

Tam doli na jugu, tam pod Labo reko pa ni padlo zadnji čas nič slane. Lepa rožnata jutra so tam vstajala, jutra s svežimi, jasnimi, kot jantar prozornimi, deviško čistimi lici, z lici zdravega, nedolžnega deteta, ki prebudivši se iz angelskih sanj steza ročice in sili iz zibke in sobe ven na dan. Taka brezoblačna jutra so tam vstajala! Skoraj vsako sledeče je bilo lepše od prejšnjega in vsako je napovedovalo lepši dan in obujalo Plazonovi hčerki lepših cvetlic nadic.

Slavica je bila po oni dogodivšini, Vandinem osramočenju v šumici pred Vranovem, z Jaroslavom in Gojnikom srečno zopet dosegla Labo, jo prešla, pa topot ne preko labinbreškega mosta, preko drugega, višje gori, in srečno prišla v Bardevik.

In tam je našla blagovestniška trojica že lepo snopje, svoje setve lepo žetev: dosti rojakov kristjanov, pri katerih se je bila oglasila s svojim razglasom in pozivom v bodriški deželi, je že našla tukaj zbranih kreg knezovića Budivoja. Skrivaj so bili ostavili domove in se brezsumno in brezšumno, ta tukaj, ta tam, prepeljali čez Labo, dospeli v Bardevik in se ponudili Budivoju v vojno službo.

Slavici se je kar samo smejalo, ko je videla zbrane korenjaške možake in vitke mladce, ki so se odzvali njenemu pozivu in vabilu ter so bili pripravljeni iti z njo v boj za sveto stvar. Prisrčno jih je pozdravila, pohvalila in bodrila k pogumni stanovitnosti in junaški vstrajnosti. In s svojim prijaznim, ljudomilim nastopanjem je dan na dan bolj privezavala srca Bodričev kristjanov k sebi. Vsi so jo občudovali z nekakim svetim spoštovanjem, vsi malokaj obožavali. S prisego so se vsi zavezali, da je ne zapuste in je ne izdajo nobenemu Krutoveu, sploh nobenemu sumljiveu. Sama je pa tudi bila vsak dan bolj vesela. Saj so malone vsak dan prihajali pod njeno zastavo iz Bodričev vojniki novinci.

Vesela je vsprejela vsakega novega prihajača. In kakor ora, tako knezović Budivoj. Le-ta še posebno. V duhu je že videl nadknezji prestol in na njem samega sebe. Ah, kako bode kaznoval klete pogane, ki so mu ubili otca in namesto njega posadili na krmilo tujca priklatenca! Z nogami jih bode teptal in trl kot črve ter tepel jih bode s škorpijoni — to bo edino pravo zadoščenje za tolikšno žaljenje, za tako vnebovpijoče kriviee, ki mu jih delajo neznabožci pogani od očetove smrti sem! Goreče svoje pristaše pa bo bogato obdaroval in s polnim prgiščem sipal nanje milost z nadknežjega prestola. Mogočno, veličanstveno bode sedel na njem. A kdo bode sedel na njegovi levici? Katera kneginja? Ah, Slavica mora pa mora postati njegova; ona, ki jo je prvo vzljubil z ljubeznijo mladeniško; ona, ki mu bode največ pomagala na ta prestol! Mora, mora, mora!

Z medeno sladkostjo so ga naslajale in navdajale te misli, ko je videl prihajati v Bardevik vedno nove vojnike in videl Slavico veselo, radosti kipečo. Pa se je nekega dne zopet osmelil in pristopil k Pluzonovi hčerki:

"Slavica, ali si kaj vesela?"

"Seveda sem. Kdo bi pa ne bil, ko vidi take brhke mladce in take možake korenjake prihajati v naše vrste! Mar ti nisi vesel, dragi Budivoj?"

"Sem; pa bi bil lahko še bolj."

"In česa ti še nedostaje za popolno veselje?"

"Tebe. Ah, Slavica, bodi moja! S stokrat večjim veseljem in pogumom grem v boj, če vem, da grem v boj po prestol očinski in po tebe."

"Budivoj, jaz sem ti že zadnjič povedala odločno, da ni nikar nikdar več ne spomni o tej stvari besedice. Prosim te to še enkrat lepo!" In odšla je v svojo sobo s koraki trdimi, odločnimi.

A ko je prišla v svoj stan, se je sesedla na stolec, si pokrila oči z rokama in bridko zaplakala.

Zakaj? Za kom?

Ali za nesrečnim knezovičem Budivojem, ki ga je bila prvega vzljubila, in ki jo je kljub dejstvu, da ga je bila že nelepo zapustila, še vedno vroče ljubi in prosi tako milo njene ljubezni?

Ali za lepim nadknezom Krutom, ki ga je tako vzljubila kot solnčna roža jutranje solnce, in ki o njem ve, da jo tudi on ljubi, ljubi še preveč strastno, kot zenico svojega očesa?

Ali je zaplakala za zemsko srečo, ki bi jo lahko uživala ob strani tega ali onega, pa jo je darovala Kristu Spasitelju?

Kdo bi to vedel? Samo oni, ki preiskuje misli in obisti človekove: Bog vsevidni in vsevedni.

In ta jo je tudi kmalu potolažil. S stolca je bila — pač na njegov navdih — zdrsnila na tla na kolena in začela moliti. In molitev ji je otirala in sušila solze hitrejše kot jutranje solnčeee roso.

"Ne; kar sem obljubila, bodem storila. Bog mi pomagaj in svetci nebeški!" je dejala odločno, ko je vstala. In z jasno svetlimi, od svetega navdušenja žarečimi očmi je šla iz sobe na trg, kjer je zapovednik Jaroslav vežbal bodriške vojnike prostovoljce, in jih z vidnim veseljem opazovala.

Lepa četa jih je že bilo. Ah, ko bi se le še Ordulf in Magnus dala pregovoriti in pomagati, pa bi jo precej junaško udarili v Bodriče!

Toda vojvodiča Magnusa, ki je pravzaprav že takrat sam vojvodil, kljub temu, da je bil Ordulf še živ in zdrav — ta je namreč sam čutil in spoznal svojo nezmožnost in nesposobnost za vladanje in vojevanje, pa je vse poveril sinu Magnusu — sta Budivoj in Slavica zaman prosila, naj ju podpre s svojei. Vojvodič se ni dal pregovoriti: sedaj ne more pa ne more. Stati mora na straži proti kralju Henriku in staremu svojemu zoperniku nadškofu Adalbertu, ki zopet vstaja na površje.

(Dalje prihodnjič).

Mirovni pogoji.

Washington, D. C., 14. jan. — Tukajšnji diplomatični krogi so prepričani, da bo vlada Združenih držav prosila nemško vlado, naj pojasni svoje mirovne predloge. Nemčija se temu najbrže ne bo protivila.

Prva seja poljskega državnega zbora.

Berlin, Nemčija, 14. januarja. — Poročia iz Varšave naznajajo, da se je pred kratkim imenovani poljski državni svet danes sestal k prvi seji v gradu v Varšavi.

†

NAZNANILO IN ZAHVALA.

Cenjenim članom in članicam S. S. P. Z. naznanjam, da mi je neizprosna smrt ugrabila ljubljenega moža, oziroma očeta štirih nepreskrbljenih sirot

JOHN GREGORČIČA.

Umrl je po 16mesečni bolezni v St. Francis bolnišnici v Pittsburghu dne 2. januarja in smo ga pokopali 4. januarja na Uniontown, Pa.

Ranjki je bil član društva štev. 23 v Orientu, Pa., in čeravno tako oddaljeni, so se vendar člani tega društva polnoštevilno vdeležili pogreba ter tako izkazali zadnjo čast svojemu umrlemu sobratu. Iskrena hvala jim! Nadalje se zahvaljujem sestri Miss Juliani Tauzel, ki je pripomogla, da so cenjeni bratje kupili tako krasen venec, in prav posebno še br. Jakob Novšeku, tajniku društva, ki je vse potrebno preskrbel za pogreb, kar se tiče listin in naznanila društvenim članom. Prisrčna hvala tudi vsem plemenitim darovalcem, ki so zbrali na pokopališču za otroke svoto $4.50, katerih imena pa, žal, ne vem, da bi se jim mogla dostojno zahvaliti. Svojo hvaležnost bodem ohranila vsem tistim, ki so mi stali v tem dolgem času bolezni mojega moža ob strani in me podpirali z denarnimi sredstvi ter mi bili v pomoč in tolažbo ob smrti dragega moža.

Vsem dobrotnikom najprisrčnejša zahvala!

Žalujoči ostali:
Marija Gregorčič, vdova.
Justina, Karolina, Alberta, Adolf, otroci.
Lemont Furnace, Pa.

Dr. Kienterjev PAIN-EXPELLER
za revmatične bolečine, ohromlost in negibčnost sklepov in mišic.
Pristni prihaja v zavoju, kot je naslikan tukaj. Odklonite vse zavoje, ki niso zapečateni z Anchor varstveno znamko. —
25 in 50 centov v lekarnah ali na ravnost od
F. AD. RICHTER & CO.
74-80 Washington St.
New York, N. Y.

HIŠE NA PRODAJ
nove na lahka odplačila, kakor tudi prazne lote in farme.
Zavarovanje proti ognju.
JOHN ZULICH,
1114 Norwood Rd., Cleveland, Ohio

Dr. KOLER
638 Penn Ave., Pittsburgh, Pa
SLOVENSKI IZDRAVNIK

Dr. Koler je najstarejši slovenski zdravnik, specijalist v Pittsburghu, ki ima 13letno prakso v zdravljenju tajnih moških bolezni.
Sifilis ali zastrupljenje krvi zdravi s glasovitim 606, ki ga je izumel dr. prof. Erlich. Če imate mozolje ali mehurčke po telesu, v grlu, izpadanje las, bolečine v kosteh, pridite in izčistil vam bo kri. Ne čakajte, ker ta bolezen se nalezе.
Izgubo semena nenaravnim potom, zdravim v par dneh, kapavec ali triper in tudi vse druge posledice, ki nastanejo radi izrabljivanja samega sebe. Kakor hitro opazite, da vam ponehuje moška zmožnost, ne čakajte, tamveč pridite in jaz vam jo bom zopet povrnil.
Ščenje cevi, ki vodi iz mehurja ozdravim v kratkem času, Hydrocelo ali kilo ozdravim v 30 urah in sicer brez operacije.
Bolezni mehurja, ki povzročijo bolečine v križu in hrbtu in včasih tudi pri spuščanju vode, ozdravim s gotovostjo.
Reumatizem, trganje, bolečine, otekline, srbečico, škrofle in druge kožne bolezni, ki nastanejo vsled nečiste krvi ozdravim v kratkem času in ni potrebno ležati.
Uradne ure: V ponedeljkih, sredah in petkih od 8. zjutraj do 5. popoldne. V torkih, četvrtkih in sobotah od 8. ure zjutraj do 8. ure zvečer. — Ob nedeljah pa do dveh popoldne.
S pošto ne delam. — Pridite osebno. — Ne pozabite ime in številko!

Najstarejša slovensko-hrvatska trgovina z likery v Ameriki

Mi vam nudimo našo zalogo najboljših likerjev po sledečih cenah:

Brinjevec, zaboj (6 steklenic)	$ 7.00
Brinjevec, zaboj (12 steklenic)	13.00
Tropinjevec, galona	$2.25, $2.50, $2.75 in 3.00
Tropinjevec, zaboj (6 steklenic)	5.50
Tropinjevec, zaboj (12 steklenic)	10.00
Slivovka, galon	$2.75 in 3.00
Brinevec, (posamezna steklenica)	1.35
Naš slavni "66" Pure Rye Whiskey, 7 let star	
zaboj (6 steklenic)	6.00
zaboj (12 steklenic)	11.00
Concord vino, rdeče, berel	$32.00
Concord vino, rdeče, pol berela	16.00
Pri odjemu 5 in 10 galon, stane galona	.90
Pri odjemu ene same galone pa	1.00
Belo vino, berel	38.00
Belo vino, pol berela	19.00
Pri odjemu 5 ali 10 galon, stane galona	1.00
Pri odjemu ene same galone pa	1.25

Za posodo računamo sledeče cene: za 3, 4 in 4¾ galone sodčke 50 centov, za 5, 6 in 10 galon sodčke $1.00 in za 25 galon (pol berela) $1.50. Berele pa čamo zastonj.
Z naročilom pošljite vedno tudi Money Order ali pa bančni ček.
Za vse blago jamčt

THE OHIO BRANDY DISTILLING COMPANY
6102—4 ST. CLAIR AVE., CLEVELAND, OHO.

POPOTNIKI.
Vsem onim, ki ste namenjeni potovati v Cleveland, posebno ako imate družino, bo potrebno nabaviti pohištvo in kuhinjsko opravo ako se hočete nastaniti v naši naselbini. Zato ob tej priliki priporočam svoje velike prodajalne, kjer dobite vse kar le potrebujete. Pri meni imate vedno pošteno in zanesljivo blago.
Ako dospete v Cleveland na postajo in se ne veste kam obrniti, pokličite na telefon Princeton 1381 ali pa Rosedale 1881 in jaz bom poslal en avtomobil po vas. Ako pa vzamete pocestno karo se pelijte s St. Clair karo do 62. ceste in na vogalu St. Clair Ave. je naslov:
A. GRDINA,
6127 St. Clair Ave., Cleveland, O.
Pri meni se vedno dobi letni koledar za 20c. poštnih znamk.

Kje je MARIJA PETRICH? Bila sva skupaj na Aurora, Minn., in od tu je neznano kam izginila ter pustila pri meni še precej obleke. Ker pa nočem imeti skrbi z drugim blagom, zato prosim cenjene rojake, če kdo ve, kje se nahaja, da mi naznani nje naslov, ali naj se pa sama javi. — John Petrich, Box 255, Aurora, Minn.
(16-17—1)

HARMONIKE
bodisi kakršnekoli vrste izdelujem in popravljam po najnižjih cenah, a delo trpežno in zanesljivo. V popravo zanesljivo vsakdo pošlje, ker sem že nad 18 let tukaj v tem poslu in sedaj v svojem lastnem domu. V popravek vzamem kranjske kakor vse druge harmonike ter računam po delu kakoršno kdo zahteva, brez nadaljnih vprašanj.
JOHN WENZEL,
1017 East 62nd St., Cleveland, Ohio.

SLOVENSKO-AMERIKANSKI KOLEDAR
za navadno leto 1917

obsega razen koledarskega dela tudi sledeče:

Pesmi:

Padlim. — Vojakov grob.

Članki in povesti:

Evropska vojna. — Samo pes. — Mir. — K zadnji irski vstaji. — Soparica. — Umirajoči. — Značilna listina. — Kaj se izve v železniškem vlaku o razmerah v Mehiki. — Kitajska sol. — Bodoča vojna. — Hvaležnost. — Vojna tehnika v starem veku. — Usmrčenje. — Japonske ženske. — Mož za pečjo. — Kdo je predsednik republike Švice? — Iz dna. Osvojitev Gorice po štirinajstmesečnih bojih. Zopet izvoljeni predsednik. — Ko bo vojna končana. — Balkanska železnica. — V ljubljanski bolnišnici. — Ganljiva povest. — Zakaj? — Zrakoplovec in njegov stroj. — Grožnja. — Hotel. — Med cowboyi. — Z brzovlakom. — Bitka ob Sommi. — Težak slučaj. — Psi v nemški armadi. — Kap. — Lov na leve. — Nekaj o ameriškem kapitalu v Mehiki. — Čaša kave. — Mrtva luna. — Potovanje po Mezopotamiji. Podražanje živil v Franciji. — Francoska legija tujcev. — Temna in zapletena zgodba. — Iz zgodovine umetnih udov. — Nekaj o kinematografu. — S patruljo. — Dve leti. — Izgube v svetovni vojni. — Umrli cesar Franc Jožef. — Rekord svetovne vojne.

Slike.

Avstrijski vojaki grade pot ob strmem obrežju. — Avstrijska gorska baterija na pohodu. — Prizor iz razstreljene Gorice. — Avstrijski alpinci v predoru. — Solkanski most. — Prizor iz razstreljene Gorice. — Avstrijski rezervisti. — Prihod Italjanov v Gorico. — Mestna hiša v Gorici. — Prizor iz osvojene Gorice. — Državni kolodvor v Gorici po obstreljevanju. — Slovenska bolniška strežnica. — Operacija na nogi. — Prizor iz ljubljanske bolnišnice. — Strelni jarki pri Gorici. — Sv. Višarje. — Pogled na goriško okolico. — Prizor iz Kobarida. — Kanal, katerega so Lahi razstrelili. — Prizori iz bitke pri Podgori. — Avstrijska kavalerija na južni fronti. — Italijanska gorska artilerija. — Avstrijci razdirajo žičnato ograjo. — Kormin. — Razvaline cerkve v Kostanjevici na Krasu. — Bosenski kmeti, ki prevažajo municijo na laški fronti. — Skupina delegatov X. glavnega zborovanja J. S. K. J. — Desetletni srbski vojak v avstrijskem vjetništvu. — Zakop. — Avstrijska baterija na soški fronti. — Aparat za metanje min. — Vojna procesija na Jesenicah. — Avstrijski municijski transport. — Avstrijski vojaki plezajo v gorsko postojanko. — Roveret.

Šala. — Zanimivosti. — Oglasi.

Koledar stane 35 centov.

Naročajte ga pri:

Slovenic Publishing Co.,
82 CORTLANDT STREET, NEW YORK CITY, N. Y.

Grogov Groga.

(Nadaljvanje).

Po samotah mora vsak vse sam imeti, kar imajo v vasi vsi ali vsaj več gospodarjev skupaj. Zato imajo pri Grogovih tudi sušilnico za lan, dva sežnja visoko okroglo peč, zaradi ognja kak streljaj daleč od kozolca. Zato se najde pod streho ne samo navadno orodje, kakor cepi, grablje, vile, ampak tudi kovaški meh in drugo kovaško orodje, mizarsko, tesarsko in zidarsko pripravo, vsako na svojem mestu. Če se kaj malega stre, odkod bi se brž dobil rokodelec? Za silo se pa le popravi, če je orodje pri roki.

Goved je v hlevu zraven dveh parov volov po štiri krave, kak, dve junici in dvoje telet, skupaj navadno po dvanajst repov, včasih eden več ali manj. Nekdaj so imeli koze, zdaj jih pa ni več, ker jih je dežela prepovedala. Ovac je bilo včasih tudi do sile, zdaj jih pa sami opuščajo, ker pravijo, da kakor koze več škode delajo, kot koristi; prav ima dežela in prav imajo gospodarji. V svinjaku kruli navadno po šest do sedem svinj, navadno po dve na leto za prodaj, in po dve za smodišče.

Petelin vodi krog hiše kako dvanajstino kokoši. Če vzamemo v misel še pesa Turka, poznamo vse živo pri hiši, k večjemu bi znala biti se kje kaka miš, ki se sicer redko najde, ker je tudi muca pridna, kakor vsa družina.

Polje je pa pripravno za oddelovanje, ker se drži vse skupaj in je čisto pri domu; zategadelj so po samotah na boljšem, kot vaščani.

Koliko ga je, to bo posnel prijazni bravec iz pridelka: osemdeset do devetdeset mernikov belega žita, štirideset mernikov črnega, trideset mernikov turšice, krompirja, zelja, fižola, graha, prosa, repe in korenja, kolikor domačija potrebuje; semenske detelje se tudi proda včasih kak stot.

Za travnik pod poljem že vemo. Treba je nam poznati še senožet.

Koj za hlevom gre grič zelo strmo po koncu, da je moč navzgor le po stezi, ki pelje po gozdu v gostih rajdah. Na desni in levi poslopja je gozd, naravnost od hleva, navzgor pa ozek, po sredi nekoliko odrt kos trate, kakor zelen trak, komaj kakih trideset korakov širok, zato pa tako dolg, da se zdi na vrhu skoraj le kot nit, čeravno ni nič ožji, kot spodaj.

Po stezi se porabi navzgor kake pol ure, ker se v hrib ne more posebno naglo stopati. Vrh te strmine se grič nekoliko uleže, prav kakor Kremeniško polje, spocetka celo v ravan in se polagoma zopet vzdiguje. Dokler strmina še ni prehuda, je tod lepa senožet, ki meri kaka štiri orala.

Vožnje poti ni od tod do doma in steza je zaraščena z tako gostim grmovjem, da se breme ne da po nji prenesti, ker gošča mora nosaču seno populiti do zadnje bilke. Kako neki spravijo seno tje doli?

Kar ni obdelanega polja ali senožeti, je košat gozd po vsem Grogovem griču. Le najviši vrh je gola skala. — Nikdar niso vprašali, kako je ravnati s smrečjem, kako z bukovjem, kako s hrastjem in vendar je bil Grogov grič, kar kdo pomni, najlepše obraščen. Seveda tudi niso nikdar hoteli iz gozda spravljati več dobička kot ga je bila ravno prilika. Drugod zadnje leta kaj neusmiljeno sekajo; če bo šlo dolgo tako, v Vitlišk idolini bo kmalo odpela gozdu sekira smrtno pesem. Stari Groga vedno pravi, da mu je, kot bi njega ranil vsak udarec, ki se sliši iz gozda.

O, da bi vsak slovenski gospodar dvakrat in trikrat premislil, predenj načne negoden gozd! In če ga načne, da bi dobro odmeril, koliko ga sme brez velike škode posekati in da bi posekano pogozdil z vso skrbjo koj prva leta! Saj gozdi so deželi pljuča; iztrži pljuča in drugi udi, polja, travniki, pašniki, morajo zamreti. Ne le stelje boš pogrešal, tudi drugod ti ne bo ničesar več zrastlo. Cesar ne bodo pobrale povodnji, to bo vničila burja, česar ne bo vgonobila suša, to bodo nevihte in toča pokončale. Naj bi bil učitelj žalostni Kras, nekdaj res prava krasota in vzgled rodovitosti, zdaj le še kamenito morje! Učitelj, ki bo vsakogar prepričal, dor doživi, bode ravno tisti Kras, če se kdaj posreči, ga zopet do cela pogozditi.

Še eno lepo lastnost ima Grogova domačija, lastnost katere ni videti na poslopjih, tudi ne na zemljiščih ali kje drugod, pač pa v zemljiški knjigi: nezadolžen je.

Stari Groga, njegov oče, njegov stari oče in prejšnji predniki, vsi so se bali dolga kakor kužne bolezni, dobro vedoč, da dolg zajema zraven delavcev iz vsake sklede, pri delu pa nič ne pomaga. Pnjih se je ravnal tudi sedanji gospodar, odkar je izplačal kar mu je bilo bratu Matevžu odšteti. Samo enkrat ga je privilo, ko še ni dolgo gospodaril. Letina je bila do konca slaba, malo da ni bilo treba blaga kupovati, sadja ni bilo prav nič, goveda ni kazalo prodati, še žena je bila hudo bolna; denarja za davke, podplate in druge potrebe ni bilo pri hiši, skoraj bi že soli ne bilo več. Takrat je šel k bogatemu Čerinu v Žerjalovo in mu je povedal, da bo treba na posodo jemati. Stari Čerin je bil sicer tudi kmet, obgatel je pa s trgovino. — Štirideset let je kupčeval z vsemi pridelki; pokupil je vsako leto sutovo in posušeno sadje, žito, telета in drugačno blago in je spravljal to blago do železnice. Krivičnega dobička pa ni nikdar delal, mož je bil poštenjak od nog do glave. Komaj je zvedel, kaj Grogo tiši, mu je brž pristrigel besedo: "Le povej, koliko ti je treba, sto, dvesto, tristo, obresti ne boš plačeval", in je že držal debelo usnjato listnico v rokah. Groga je potreboval pa le štirideset goldinarjev; kar bo več treba, je rekel, to bo za slanino in drugo svinjino potegnil. Čerin mu jih je prištel.

Prihodnjo jesen je prodal Groga dobro pitana vola in hotel denar vrniti. Stari Čerin je ta čas umrl in njegov sin ni hotel štiridesetih goldinarjev, češ, da ne ve zakaj. Vedel je sicer, pa ranjki oče je bil nalašč naročil, naj ne jemljo od Grogovih nikakega vračila.

Od tistihmal ni poznala več dolga Grogova hiša. Take bi bile lahko tudi druge kmečke hiše, pa kako, ker skoraj ni koče, kjer bi se čez leto ne pokadil z tobakom velik denar; Grogovi pa ne poznajo te potrebe; skoraj ni koče, kjer bi se ne kuhala dan za dnem ničvredna kava, pri Grogovih jo imajo k večjemu za bolnika.

Sploh niso bili na Grogovem griču nikdar prijatelji novotarijam. Ko je prevzel sedanji gospodar domačijo, je moral o mlatvi vsak večer ves truden žito veti v vevnico pozno v noč, da je bil skedenj drugo jutro zopet prazen. In pa kako hudo delo je bilo to, venomer z roko metati in v gostem prahu bi se lahko zadušil! Čistilnico za žito je še le potem kupil, ko se je za gotovo prepričal, da bo res toliko odlegla, kolikor stane. Vse drugače mladi Groga. Prebrčkal je vse polno knjig, časopisov in oznanil, marsikaj je bral le na pol in kjer je zvedel za kak nov stroj, bodisi za oralo, brano, sejalko, stiskalnico, slamoreznico, mužgalnico ali kar si bodi, kaj je hotel, da se pravi.

Toda vse ni za vsakega.

Oče in stari oče sta se branila stvari za drag denar kupovati, katere bi po goratem zemljišču malo ali nič koristile. Samo pri eni reči je Groga užugal: mlatilnico so kupili za celih sto goldinarjev. Seveda so jo prej že drugi, dobro izkušeni gospodarji imeli in jo vsakemu priporočali. Vse kaže, da cepov tudi rogovi ne bodo več imeli.

Žitna čistilnica in mlatilnica ste edini stvari kateri je prinesel napredek v Grogov skedenj, vse drugo je še tako, (kakoršno je bilo pred sto in več ko sto leti.

III.

O svetem Jakobu je bilo pred tremi leti.

Mladi Groga je prekoračil sedemnajsto leto in je že tri leta sem vsako leto delal zraven odraslih mož.

Še več, povsod je bil med prvimi po pridnosti in posebno po spretnosti. Tudi Marjanca je imela pasteričje leta že za sabo in je bila ne malo ponosna, da so jo klicali za manjšo deklo. Saj je tudi že od pomladi sem sadila, plela, žela, turščico in krompir ogrebala, svinjam kotal kuhala in opravljala vsa druga ženska opravila, katerim ni ravno treba močnejše roke.

Pri Grogovih so že poželi in snopje v kozolec naložili. Tudi so že posejali belo strnišče, kar ga je bilo odločenega ajdovi setvi. Košnja je bila na vrsti. Kakor sploh večkrat med letom nso mogli izhajati z delom sami domači, tako ob žetvi, ob mlatvi in še druge krati, tako tudi ob košnji. Najeli so vsako leto po štiri kosce in od sosednega Grintovčana sta prišla dva prostoljna.

Z domačimi jih je bilo torej navadno po devet. Z Grintovške hišo so bili od nekdaj tako dogovorjeni, da so po dva kosca zamenjevali; kadar so pri Grintovških kosili, sta šla dva Grogrova kosca k njim in narobe. Te stare navade ste se držali obe hiši tako vestno, kot bi bila vknjižena.

Takih vkoreninjenh navad je krog Kremenic mnogo in vsakdo bi se kesal katero opustiti. Od ene hiše hodijo nekaterim vaščanom vsako leto prikleniti, kadar navzgor vozijo, zato dobivajo kolime ob smodišču; enemu vsa vas pomaga, kadar drvari, po več hiš skupaj kadar sadje spravlja; tertji zopet zvozi, ker ima delavno živino blizo praprotnic, večini kmetov praprot na dom, zato pa dobiva brezplačno škope, kar je potrebuje; skoraj vsaka hiša odmeri nekaj določenega sadja ali drugega pridelka redno gospodu župniku, gospod župnik jim pa kake pisarije oskrbe in opravijo vse posle pri gosposki in sto takih reči, ki se vse zgode, kot bi bile strogo zaukazane, dasi so vse le prostovoljne.

Nikdo ne računi, ali je več vredno, kar daje in podela drugim, kot to, kar mu drugi pomagajo in vsem je ustreženo. Ko bi vse te navade naenkrat opustili, marsikateri Kremeničan bi si ne vedel pomagati, bi trpel mnogo škode.

V soboto zvečer so Grogovi vse pripravili, da se ne bo tratil v pondeljek najboljši čas zgodnjega dne. Tri kose je sklepal mladi Groga; kosci, ki še le pridejo, morajo vsak svojo koso seboj prinesti, kakor vnanja žanjica svoj srp. Stari Groga je očistil oslenike, jih napolnil z vodo, v vsakega je oslo vtaknil in s travo zamašil; če je bil pri kateremu državec odtrgan, ki se obesi za pas, ga je naredil iz deščice, zvrtal in z jermenom privezal. Gospodar je pripravil grablje in pri nekaterih nekaj zlomljenih zob vbil; zraven njih je položil vile, klepišče, dve vrvi za senena bremena, in sodček za pitno vodo, katerega je poprej še namočil in nabil. Tudi ženske so pripravile vse potrebno, ker opoldne morajo koscem, kar jim skuhajo, v senožet nesti in Bog ne daj, da bi kaj pozabile! Kako je bilo hudo prenašati, zbadanje in smeh, ko so bile enkrat žlice pozabile!

V nedeljo zvečer je prišel Grintovčan k Grogovim v vas. Že dolgo se ni menil z nobenim Grogovih, vendar je vedel, da bodo imeli drugi dan kosce. Daleč ni ravno do Grintovca — komaj četrt ure hoda — zato se pa močan glas lahko sliši od hiše do hiše, če ne vleče ravno hud veter nasproti. V soboto je pa slišal Grintovčan koso klepati, prvo, drugo, tretjo in je sodil po pravici, da ni tolikega klepanja drugače, kot ob košnji. Pod noč je pa šel k sosedu zato, ker že dolgo ni bil več tam, potem zato, da za gotovo zve, bodo li imeli kosce ali ne in pa tudi zato, da bodo Grogovi za pomagalca bolj gotovo vedli.

Gospodarja je našel pred hišo na klopi sedečega.

"Bog daj dober večer", ga je pozdravil.

"Bog te sprimi", odzdravi Groga.

Če ni ravno sile za delo — in ob nedeljah je ne sme biti — na Kremenicah ne velja za posebno moško, če prišlec koj o tem govori, po kar je prišel.

"Tako vreme je nam kmetom po godu, je-li Groga? Kaj za to, če nam znoj teče po obrazu."

"Vreme pa vreme", pravi Groga, "ko bi bilo pri nas le še nekoliko več delavne moči. Odkar nimam več hlapca, ni ne števila, ne moči."

"Še bo že popravilo s časom, nemara s kako ženitvijo."

Premodra ni bila ravno ta tolažba, ker težko da bodo hlapca priženili. Grintovčan si je prižgal pipo, in zopet pričel:

"Kadar se boste pri hiši zopet ženih, vam pač ne bo treba do Žerjalovega hoditi po mlado gospodinjo."

Groga je namreč pripeljal svojo ženo iz Žerjalovega, zdaj so pa imeli na Grintovcu Tinco, dekle skoraj tiste starosti kakor mladi Groga. Tako nekaj je mislil sosed, in tudi Groga je razumel, kam pes taco moli, pa se ni rad menil o neubogljivem Grogi.

"Vojaščine se bojim", je rekel, "prej so vsakemu pustili edinega sina, zdaj pa vse od kraja pobirajo, če so doma še tako potrebni."

"Ta je pa žaltova" je pritrdil Grintovčan in zasukal govorico na druge reči.

Možavala sta še dalj časa o govedih, o mlatilnici, o sadju in o kupčiji, le o košnji ne. Pri odhodu je Grintovčan samo tako po vrhu pobaral:

"Jutri boste pa gotovo zgodaj pričeli?"

"Kaj pa da, kaj pa da, zgodnja ura, prava ura."

"Lahko noč, Groga."

"Bog daj zdravje."

(Dalje prihodnjič).

ŽELIM DOBITI

kuharico za kuhati v kampi, ki je posobna sama gospodinjiti. Ne oziram se, če je vdova z otrokom ali pa z možem, samo da razume svoj posel. Plačam od $20.00 naprej na mesec. Katero veseli, naj mi piše na naslov:

Tony Škerl,
Morrisons, Box 2,
(16-17—1) P. O. Kinzua, Pa.

DELO DELO

se dobi za delati doge. Plača vsaki mesec, šuma dobra, po 36 col 32 za Mr. Peter Gas šume, dva oddelka. Pišite ali pa pridite na moj naslov:

Geo. Najsel,
Box 30, Wimsboro, La.

IŠČE SE

divalke slamnikov za Milan Hemp in China Piping na Box in malih strojih; najboljša plača, dolga sezija.

Teitelbaum & De Marinis,
295 Lafayette St., New York.

Iščem sorodnike FRANKA, ANO in ALOJZIJA GRUBAR. Doma so iz Št. Jerneja na Dolenjskem in se nahajajo nekje v New Yorku. Če kdo ve za njih naslov, prosim, naj ga mi naznani, ali naj se pa sami javijo. — Anton Brdik, Box 161, Bessemer, Pa. (13-16—1)

Življensko moč

in rdeča lica se dobi edinole z uporabo zdravega in naravnega vina, katerega čitatelji "Glas Naroda lahko kupijo pri svojih rojakih. Sod 52 galon garantiranega in čistega ter naravnega vina se dobi za 26 dolarjev. Pišite na:

Dalmatinsko - Kalifornijska Vinarska Zadruga,
140 Liberty St., New York, N. Y.

OGLAS.

Cenjenim rojakom priporočam svoja

NARAVNA VINA

iz najboljšega grozdja.

Najboljše staro belo vino Riesling 10 gal $6.50, 27 do 28 gal. $15.50, 50 gal. $27.50. Staro rdeče vino Zinfandel 27 do 28 galon $14., 50 galon $25. Lansko belo vino 27 do 28 galon $14, 50 galon $25, rdeče vino 27 do 28 galon $12.50, 50 galon $22.50. — 100 proof močan tropinjevec 4½ gal. $12, 10 gal. pa $25. Pri omenjenih cenah je vštet tudi vojni davek za vino. — Potovalni agent je rojak M. Žugel.

S spoštovanjem

S. JACKŠE,
Box 161 St. Helena, Cal.

Rad bi izvedel za naslov svojih dveh bratov JOSIPA in ANTONA ZEVNIK. Doma sta iz Velike vasi, fara Leskovec pri Krškem na Dolenjskem. Anton mi je pisal še leta 1913 zadnje pismo iz Chhicaga, Ill., in zdaj ne vem, kje se nahaja. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za katerega izmed mojih bratov, da mi naznani njegov naslov, ali naj se pa sama javita svojemu bratu. — Frank Zevnik, Box 248, Wyand, Pa. (13-16—1)

ROJAKI IN ROJAKINJE!

Ako hočete dobrega čtiva, dnevnih vesti, pouka in šale, se predplačajte na prvi slovenski dnevnik v Ameriki, "Glas Naroda", 82 Cortlandt St., New York, N.Y Stane samo tri dolarje za vse leto.

POZOR ROJAKI

Najnapaljše mazilo na šeroke lase, kakor tud za mažbe brke in brado. Od tega mazila zrastejo v štih tednih krasni gosti in dolgi lasje kakor tudi moškim krasni brki in brada in nebo le odpadali in ostveli. Revmatizem, kostibol all trganje v rokah, nogah in v križu, v osmih dneh popolnoma odstranim, rane, opekline, bale, tura, kraste in grinte potne noge kurje očesa, oczebline v par dneh popolnoma odstranim. Kdor bi moje zdravila brez uspeha rabil mu jamčim za $5'00. Pišite takojpo cenik, ki ga takoj pošljem zastonj

Krasni šepni KOLEDAR za leto 1917 dobite ako pošljete 4 cente za poštnino.

JAKOB WAHČIČ,
6702 Bonna Ave., Cleveland, Ohio.

NAZNANILO.

Cenjenim rojakom v Illinois naznanjamo, da jih bo v kratkem obiskal naš zastopnik

Mr. Janko Pleško,

ki je pooblaščen sprejemati naročnino za "Glas Naroda" in izdajati tozadevna potrdila. — Upati je, da mu bodo šli rojaki v vseh ozirih na roko.

Uredništvo.

Dr. LORENZ,

Jaz sem edini hrvaško govoreči specialist moških bolezni v Pittsburghu, Pa.

Uradne ure: dnevno od 9. dopoldne do 8. ure zvečer. V petkih od 9. dopoldne do 2. popoldne. Nedeljo od 10. dop. do 2. popol. specialist moških bolezni.

DR. LORENZ,
644 Penn Ave. II. nadst. na ulico.

ŽGANJA

pošiljam na vse kraje naravno iz tovarne po sledečih cenah:
Rdeča žganja po $3.00 galon, 10 galonov za $19.00.
Rdeča žganja po $4.00 galon, 10 galonov za $27.50.
Tropinjevec in Slivovica po ravno istih cenah.
Kdor želi vino ali piva naj piše po cenik. Express ali freight plačam jaz na vseh pijačah, razen pive.
Opozorjam posebno prebivalce v Coloradi, da si naročijo pijače za naprej. Deželni odbor se pripravlja, da priredi postave proti pošiljatvam pijač v Colorado. Časa je malo.

JOHN LANICH
BOX 108, GATEWAY STATION, KANSAS CITY, MO.

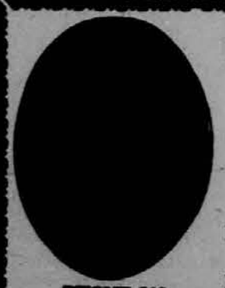

PHONE 940

Zastopnik "GLAS NARODA" 82 Cortlandt Street New York, N. Y.

Frank Petkovšek

Javni notar (Notary Public)
718-720 MARKET STREET
WAUKEGAN, ILL.

PRODAJA fina vina, izvrstne smotke, patentirana zdravila.
PRODAJA vožne listke vseh prekomorskih črt.
POŠILJA denar v stari kraj zanesljivo in pošteno.
UPRAVLJA vse v notarski posel spadajoča dela.

Veliki vojni atlas

vojskujočih se evropskih držav in pa kolonijskih posestev vseh velesil.

Obsega 11 raznih zemljevidov.

STENSKO MAPO CELE EVROPE $1.50

VELIKO STENSKO MAPO, NA ENI STRANI ZJEDINJENE DRŽAVE IN NA DRUGI PA CELI SVET, CENA $1.50.

ZEMLJEVID PRIMORSKE, KRANJSKE IN DALMACIJE Z MEJO AVSTRO-OGRSKE Z ITALIJO. — CENA JE 15 CENTOV.

CENA SAMO 25 CENTOV.

Naročila in denar pošljite na:

Slovenic Publishing Company
82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Stara navada

pri Slovencih je, da si za praznike Božič in Novo leto privoščijo nekaj boljšega, kakor na pr. dobrega ruma, fine slivovice, izvrstnega tropinjevca, kranjskega brinjevca ali razne druge fine likere. Z vsem tem jim pa najlažje postreže

Ignatz Podvasnik,
6325—27 STATION ST., E. E. PITTSBURGH, PA.
(Nasproti East Liberty postaje.)

Izvršujem poštna naročila. SVOJI K SVOJIM.

Velika zaloga vina in žganja.

Rdeče vino v sodih ..... 75c. galon
v galonah pa po..... $1.00 „
Belo vino v sodih ..... $1.00 „
v galonah pa po..... $1.25 „
Sod za 50 galon je zastonj; sod za 28 galon se mora plačati.
Drožnik 4 galone za $11.00
Brinjevec 12 steklenic za $12.00
Brinjevec 4 galone (sodček) za..... $16.00

MARIJA GRILL,
5308 St. Clair Ave., N. E., Cleveland, Ohio.

EDINI SLOVENSKI JAVNI NOTAR

(Notary Public)
v GREATER NEW YORKU

ANTON BURGAR

82 CORTLAND STREET, NEW YORK, N. Y.
IZDELUJE IN PRESKRBUJE

vsakovrstna pooblastila, vojaške prošnje in daje potrebne nasvete v vseh vojaških zadevah. Rojakom, ki žele dobiti ameriški državljanski papir, daje potrebne informacije glede datuma izkrcanja ali imena parnika.
Obrnite se zaupno na njega, kjer boste točno in solidno postreženi.

MODERNO UREJENA

TISKARNA GLAS NARODA

VSAKOVRSTNE TISKOVINE IZVRŠUJE PO NIZKIH CENAH.

* * *

DELO OKUSNO.

* * *

IZVRŠUJE PREVODE V DRUGE JEZIKE.

* * *

UNIJSKO ORGANIZIRANA.

* * *

POSEBNOST SO:

DRUŠTVENA PRAVILA, OKROŽNICE — PAMFLETE, CENIKI I. T. D.

VSA NAROČILA POŠLJITE NA:

Slovenic Publishing Co.,
82 Cortlandt St., New York, N. Y.